

SVETO JEVAN\ELJE PO LUCI

GLAVA 1

Budu}i da mnogi po~e{e opisivati doga|aje koji se ispuni{e me|u nama,

1:2 Kao {to nam preda{e koji isprva sami vidje{e i sluge rije~i bi{e:

1:3 Namislih i ja, ispitav{i sve od po~etka, po redu pisati tebi, ~estiti Teofile,

1:4 Da pozna{ temelj onijeh rije~i kojima si se nau~io.

1:5 U vrijeme Iroda cara Judejskoga bija{e neki sve{tenik od reda Avijna, po imenu Zarija, i `ena njegova od plemena Aronova, po imenu Jelisaveta.

1:6 A bijahu oboje pravedni pred Bogom, i `ivljahu u svemu po zapovijestima i uredbama Gospodnjim bez mane.

1:7 I ne imadijahu djece; jer Jelisaveta bje{e ne-rotkinja, i bijahu oboje ve} stari.

1:8 I dogodi se, kad on slu`a{e po svome redu pred Bogom,

1:9 Da po obi~aju sve{tenstva do|e na njega da izi|e u crkvu Gospodnju da kadi.

1:10 I sve mno{tvo naroda bija{e napolju i molja{e se Bogu u vrijeme ka|enja.

1:11 A njemu se pokaza an|eo Gospodnji koji staja{e s desne strane oltara kadionoga.

1:12 I kad ga vidje Zarija upla{i se i strah napade na nj.

1:13 A an|eo re~e mu: ne boj se, Zarija; jer je usli{ena tvoja molitva: i `ena tvoja Jelisaveta rodi}e ti sina i nadjeni mu ime Jovan.

1:14 I bi}e tebi radost i veselje, i mnogi }e se obradovati njegovu ro|enju.

1:15 Jer }e biti veliki pred Bogom, i ne}e piti vina ni sikera; i napuni}e se Duha svetoga jo{ u utrobi matere svoje;

1:16 I mnoge }e sinove Izrailjeve obratiti ka Gospodu Bogu njihovome;

1:17 I on }e naprijed do}i pred njim u duhu i sili Ilijnoj da obrati srca otaca k djeci i nevjernike k mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu narod gotov.

1:18 I re~e Zarija an|elu: po ~emu }u ja to poznati? jer sam star i `ena je moja vremenita.

1:19 I odgovaraju}i an|eo re~e mu: Ja sam Gavrilo {to stojim pred Bogom, i poslan sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost.

1:20 I evo, onijemi}e{ i ne}e{ mo}i govoriti do onoga dana dok se to ne zbude; jer nijesi vjerovao mojim rije~ima koje }e se zbiti u svoje vrijeme.

1:21 I narod ~eka{e Zariju, i ~u|ahu se {to se zabavi u crkvi.

1:22 A izi{av{i ne moga{e da im govori; i razumje{e da mu se ne{to utvorilo u crkvi; i on namigiva{e im; i osta nijem.

1:23 I kad se navr{i{e dani njegove slu`be otide ku}i svojoj.

1:24 A poslije ovijeh dana zatrudnje Jelisaveta `ena njegova, i krija{e se pet mjeseci govore}i:

1:25 Tako mi u~ini Gospod u dane ove u koje pogleda na me da me izbavi od ukora me|u ljudima.

1:26 A u {esti mjesec posla Bog an|ela Gavrila u grad Galilejski po imenu Nazaret

1:27 K djevojci ispro{enoj za mu`a, po imenu Josifa iz doma Davidova; i djevojci bje{e ime Marija.

1:28 I u{av{i k njoj an|eo re~e: raduj se, blagodatna! Gospod je s tobom, blagoslovena si ti me|u`enama.

1:29 A ona vidjev{i ga popla{i se od rije~i njegove i pomisli: kakav bi ovo bio pozdrav?

1:30 I re~e joj an|eo: ne boj se, Marija ! Jer si na{la milost u Boga.

1:31 I evo zatrudnje}e{, i rodi}e{ sina, i nadjeni mu ime Isus.

1:32 On }e biti veliki, i nazva}e se sin najvi{ega, i da}e mu Gospod Bog prijesto Davidov oca njegova;

1:33 I carova}e u domu Jakovljevu vavijek, i carstvu njegovom ne}e biti kraja.

1:34 A Marija re~e an|elu: kako }e to biti kad ja ne znam za mu`a?

1:35 I odgovaraju}i an|eo re~e joj: duh sveti do}i }e na tebe, i sila najvi{ega osjeni}e te; zato i ono {to }e se roditi bi}e sveto, i nazva}e se sin Bo`ij.

1:36 I evo Jelisaveta tvoja tetka, i ona zatrudnje sinom u starosti svojoj, i ovo je {esti mjesec njojzi, koju zovu nerotkinjom.

1:37 Jer u Boga sve je mogu}e {to re~e.

1:38 A Marija re~e: evo slu{kinje Gospodnje; neka mi bude po rije~i tvojoj. I an|eo otide od nje.

1:39 A Marija ustav{i onijeh dana otide brzo u gornju zemlju u grad Judin.

1:40 I u|e u ku}u Zarijinu, i pozdravi se s Jelisavetom.

1:41 I kad Jelisaveta ~u ~estitanje Marijino, zaigra dijete u utrobi njezinoj, i Jelisaveta se napuni Duha svetoga,

1:42 I povika zdravo i re~e: blagoslovena si ti me|u`enama, i blagosloven je plod utrobe tvoje.

1:43 I otkud meni ovo da do|e mati Gospoda mojega k meni?

1:44 Jer gle, kad do|e glas ~estitanja tvojega u u{i moje, zaigra dijete radosno u utrobi mojoj.

1:45 I blago onoj koja vjerova; jer }e se izvr{iti {to joj kaza Gospod.

1:46 I re~e Marija: veli~a du{a moja Gospoda;

1:47 I obradova se duh moj Bogu spasu mojemu,

1:48 [to pogleda na poni`enje slu{kinje svoje; jer gle, otsad }e me zvati bla`enom svi nara{taji;

1:49 [to mi u~ini veli~inu silni, i sveto ime njegovo;

1:50 I milost je njegova od koljena na koljeno onima koji ga se boje.

1:51 Pokaza silu rukom svojom; razasu ponosite u mislima srca njihova.

1:52 Zbaci silne s prijestola, i podi`e poni`ene.

1:53 Gladne napuni blaga, i bogate otpusti prazne.

1:54 Primi Izrailja slugu svojega da se opomene milosti;

1:55 Kao {to govori ocima na{ijem, Avraamu i sjemenu njegovu dovijeka.

1:56 Marija pak sjedi s njom oko tri mjeseca, i vrati se ku}i svojoj.

1:57 A Jelisaveti do|e vrijeme da rodi, i rodi sina.

1:58 I ~u{e njezini susjedi i rodbina da je Gospod pokazao veliku milost svoju na njoj, i radovahu se s njom.

1:59 I u osmi dan do|o{e da obre`u dijete, i {a-dijahu da mu nadjenu ime oca njegova, Zarija.

1:60 I odgovaraju}i mati njegova re~e ne, nego da bude Jovan.

1:61 I reko{e joj: nikoga nema u rodbini tvojoj da mu je takvo ime.

1:62 I namigivahu ocu njegovu kako bi on htio da mu nadjenu ime.

1:63 I zaikav{i da{~icu, napisa govore}i: Jovan mu je ime. I za~udi{e se svi.

1:64 I odmah mu se otvori{e usta i jezik njegov, i govora{e hvale}i Boga.

1:65 I u|e strah u sve susjede njihove; i po svojoj gornjoj Judeji razglasi se sav ovaj doga|aj.

1:66 I svi koji ~u{e metnu{e u srce svoje govore}i: {ta }e biti iz ovoga djeteta? I ruka Gospodnja bje{e s njim.

1:67 I Zarija otac njegov napuni se Duha svetoga, i prorokova govore}i:

1:68 Blagosloven Gospod Bog Jakovljev {to pohodi i izbavi narod svoj,

1:69 I podi`e nam rog spasenija u domu Davida sluge svojega,

1:70 Kao {to govori ustima svetijeh proroka svojijeh od vijeka

1:71 Da }e nas izbaviti od na{ijeh neprijatelja i iz ruku sviju koji mrze na nas;

1:72 U~initi milost ocima na{ijem, i opomenuti se svetoga zavjeta svojega,

1:73 Kletve kojom se kleo Avraamu ocu na{emu da }e nam dati

1:74 Da se izbavimo iz ruku neprijatelja svojijeh, i da mu slu`imo bez straha,

1:75 I u svetosti i u pravdi pred njim dok smo god`ivi.

1:76 I ti, dijete, nazva}e{ se prorok najvi{ega; jer }e{ i}i naprijed pred licem Gospodnjijem da mu pripravi{ put;

1:77 Da da{ razum spasenija narodu njegovu za opro{tenje grijeha njihovijeh,

1:78 Po dubokoj milosti Boga na{ega, po kojoj nas je pohodio istok s visine;

1:79 Da obasja{ one koji sjede u tami i u sjenu smrtnome; da uputi{ noge na{e na put mira.

1:80 A dijete rastija}e i ja~a}e duhom, i bija}e u pustinji dotle dok se ne pokaza Izrailju.

GLAVA 2

Uto vrijeme pak izi|e zapovijest od }esara Avgusta da se prepisuje sav svijet.

2:2 Ovo je bio prvi prijepis za vladanja Kirinova Sirijom.

2:3 I po|o{e svi da se prepisu svaki u svoj grad.

2:4 Tada po|e i Josif iz Galileje iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov koji se zva}e Vitlejem, jer on bija}e iz doma i plemena Davidova,

2:5 Da se prepisuje s Marijom, ispro{enom za nje-ga`enom, koja bje}e trudna.

2:6 I kad onamo bijahu, do|e vrijeme da ona rodi.

2:7 I rodi sina svojega prvenca, i povi ga, i metnu ga u jaslje; jer im ne bija}e mjesta u gostionici.

2:8 I bijahu pastiri u onome kraju koji ~uvahu no}nu stra`u kod stada svojega.

2:9 I gle, an|eo Gospodnji stade me|u njima, i slava Gospodnja obasja ih; i upla{i}e se vrlo.

2:10 I re~e im an|eo: ne bojte se; jer gle, javljam vam veliku radost koja }e biti svemu narodu.

2:11 Jer vam se danas rodi spas, koji je Hristos Gospod, u gradu Davidovu.

2:12 I eto vam znaka: na}i }ete dijete povito gdje le`i u jasljima.

2:13 I ujedanput postade s an|elom mno{tvo vojnika nebeskijeh, koji hvaljahu Boga govore}i:

2:14 Slava na visini Bogu, i na zemlji mir, me|u ljudima dobra volja.

2:15 I kad an|eli otido{e od njih na nebo, pastiri govorahu jedan drugome: hajdemo do Vitlejema, da vidimo to {to se tamo dogodilo {to nam kaza Gospod.

2:16 I do|o{e brzo, i na|o{e Mariju i Josifa i dijete gdje le`i u jasljima.

2:17 A kad vidje}e, kaza}e sve {to im je kazano za to dijete.

2:18 I svi koji ~u}e divi}e se tome {to im kaza}e pastiri.

2:19 A Marija ~uva}e sve rije~i ove i slaga}e ih u srcu svojemu.

2:20 I vrati}e se pastiri slave}i i hvale}i Boga za sve {to ~u}e i vidje}e kao {to im bi kazano.

2:21 I kad se navr{i osam dana da ga obre`u, nadjenu}e mu ime Isus, kao {to je an|eo rekao dok se jo{ nije bio ni zametnuo u utrobi.

2:22 I kad do|e vrijeme da idu na molitvu po zakonu Mojsijevu, donije}e ga u Jerusolim da ga metnu pred Gospoda,

2:23 (Kao {to je napisano u zakonu Gospodnjemu: da se svako dijete mu{ko koje najprije otvori matericu posveti Gospodu;)

2:24 I da prinesu prilog, kao {to je re~eno u zakonu Gospodnjemu, dvije grlice, ili dva golubi}a.

2:25 I gle, bija}e u Jerusolimu ~ovjek po imenu Simeun, i taj ~ovjek bje}e pravedan i pobo`an, koji ~eka}e utjehe Izrailjeve, i Duh sveti bija}e u njemu.

2:26 I njemu bje{e sveti Duh kazao da ne}e vi-
djeti smrti dok ne vidi Hrista Gospodnjega.

2:27 I kaza mu Duh te do|e u crkvu; i kad done-
so{e roditelji dijete Isusa da svr{e za njega zakon
po obi~aju,

2:28 I on ga uze na ruke svoje, i hvali Boga i re-
~e:

2:29 Sad otpu{ta{ s mirom slugu svojega, Go-
spode, po rije~i svojoj;

2:30 Jer vidje{e o~i moje spasenije tvoje,

2:31 Koje si ugotovio pred licem sviju naroda,

2:32 Vidjelo, da obasja neznabo{ce, i slavu na-
roda tvogega Izrailja.

2:33 I Josif i mati njegova ~u|ahu se tome {to se
govora{e za njega.

2:34 I blagoslovi ih Simeun, i re~e Mariji materi
njegovoj: gle, ovaj le`i da mnoge obori i podigne u
Izrailju, i da bude znak protiv koga }e se govoriti

2:35 (A i tebi samoj probo{e no` du{u), da se
otkriju misli mnogijeh srca.

2:36 I bje{e Ana proro~ica, k}i Fanuilova, od
koljena Asirova; ona je ostarjela, a sedam je godi-
na `ivljela s mu`em od djevoja{tva svojega,

2:37 I udova oko osamdeset i ~etiri godine, koja
ne odla`a{e od crkve, i slu`a{e Bogu dan i no} po-
stom i molitvama.

2:38 I ona u taj ~as do|e, i hvalja{e Gospoda i
govora{e za njega svima koji ~ekahu spasenija u
Jerusalimu.

2:39 I kad svr{i{e sve po zakonu Gospodnjemu,
vrati{e se u Galileju u grad svoj Nazaret.

2:40 A dijete rastija{e i ja~a{e u duhu, i punja{e
se premudrosti, i blagodat Bo`ija bje{e na njemu.

2:41 I roditelji njegovi i|ahu svake godine u Je-
rusalim o prazniku pashe.

2:42 I kad mu bi dvanaest godina, do|o{e oni u
Jerusalim po obi~aju praznika;

2:43 I kad dane provedo{e i oni se vrati{e, osta
dijete Isus u Jerusalimu; i ne znade Josif i mati nje-
gova;

2:44 Nego misle}i da je s dru{tvom, otido{e dan
hoda, i stado{e ga tra`iti po rodbini i po znancima.

2:45 I ne na{av{i ga vrati{e se u Jerusalim da ga
tra`e.

2:46 I poslije tri dana na|o{e ga u crkvi gdje sje-
di me|u u~iteljima, i slu{a ih, i pita ih,

2:47 I svi koji ga slu{ahu divljahu se njegovu ra-
zumu i odgovorima.

2:48 I vidjev{i ga za~udi{e se, i mati njegova re-
~e mu: sine! {ta u~ini nama tako? Evo otac tvoj i ja
sa strahom tra`ismo te.

2:49 I re~e im: za{to ste me tra`ili? Zar ne znate
da meni treba u onom biti {to je oca mojega?

2:50 I oni ne razumje{e rije~i {to im re~e.

2:51 I si|e s njima i do|e u Nazaret; i bija{e im
poslu{an. I mati njegova ~uva{e sve rije~i ove u sr-
cu svojemu.

2:52 I Isus napredova{e u premudrosti i u rastu i
u milosti kod Boga i kod ljudi.

GLAVA 3

U petnaestoj godini vladanja }esara Tiverija,
kad bje{e Pontije Pilat sudija u Judeji, i Irod
~etverovlasnik u Galileji, a Filip brat njegov ~etve-
rovlasnik u Itureji i u Trahonitskoj, i Lisanija ~e-
tverovlasnik u Avilini,

3:2 Za poglavara sve{teni~kijeh Ane i Kajafe,
re~e Bog Jovanu sinu Zarijnu u pustinji,

3:3 I do|e u svu okolinu Jordansku propovijeda-
ju}i kr{tenje pokajanja za opro{tenje grijeha;

3:4 Kao {to je napisano u knjizi rije~i proroka
Isaije koji govori: glas onoga {to vi~e u pustinji:
pripravite put Gospodnji; poravnite staze njegove;

3:5 Sve doline neka se ispune, i sve gore i bre-
govi neka se slegnu; i {to je krivo neka bude pravo,
i hrapavi putovi neka budu glatki;

3:6 I svako }e tijelo vidjeti spasenije Bo`ije.

3:7 Jovan pak govora{e ljudima koji izla`ahu da
ih krsti: porodi aspidini! ko vam kaza da bje`ite od
gnjeva koji ide?

3:8 Rodite dakle rodove dostojne pokajanja, i ne
govorite u sebi: oca imamo Avraama; jer vam ka-
`em da Bog mo`e i od ovoga kamenja podignuti
djecu Avraamu.

3:9 Jer ve} i sjekira stoji drvetu kod korijena; i svako drvo koje dobra roda ne ra|a sije~e se i u oganj se baca.

3:10 I pitahu ga ljudi govore}i: {ta }emo dakle ~initi?

3:11 On pak odgovaraju}i re~e im: koji ima dvije haljine neka da jednu onome koji nema; i ko ima hrane neka ~ini tako.

3:12 Do|o{e pak i carinici da ih krsti, i reko{e mu: u~itelju! {ta }emo ~initi?

3:13 A on im re~e: ne i{tite vi{e nego {to vam je re~eno.

3:14 Pitahu ga pak i vojnici govore}i: a mi {ta }emo ~initi? I re~e im: nikome da ne ~inite sile niti koga da opadate, i budite zadovoljni svojom platom.

3:15 A kad narod bje{e u sumnji i pomi{ljahu svi u srcima svojijem za Jovana: da nije on Hristos?

3:16 Odgovara{e Jovan svima govore}i: ja vas krstim vodom; ali ide za mnom ja~i od mene, ko me ja nijesam dostojan odrije{iti remena na obu}i njegovoj; on }e vas krstiti Duhom svetijem i ognjem.

3:17 On ima lopatu u ruci svojoj, i o~isti}e gumno svoje, i skupi}e p{enicu svoju, a pljevu }e sa`e}i ognjem vje~nijem.

3:18 I drugo mnogo koje{ta javlja narodu i napominja.

3:19 Iroda pak ~etverovlasnika kora{e Jovan za Irodijadu, `enu brata njegova, i za sva zla {to u~ini Irod;

3:20 I svrh svega u~ini i to te zatvori Jovana u tamnicu.

3:21 A kad se krsti sav narod, i Isus po{to se krsti i molja{e se Bogu, otvori se nebo,

3:22 I si|e na nj Duh sveti u tjelesnome obliku kao golub, i ~u se glas s neba govore}i: ti si sin moj ljubazni, ti si po mojoj volji.

3:23 I taj Isus ima{e oko trideset godina kad po~e; i bje{e, kao {to se mi{lja{e, sin Josifa sina Ilijna,

3:24 Sina Matatova, sina Levijna, sina Melhijna, sina Jenejeva, sina Josifova,

3:25 Sina Matatijna, sina Amosova, sina Naumova, sina Eslijna, sina Nangejeva,

3:26 Sina Maatova, sina Matatijna, sina Semejina, sina Josifova, sina Judina,

3:27 Sina Joanina, sina Risina, sina Zorovaveljeva, sina Salatiilova, sina Nirijna,

3:28 Sina Melhijna, sina Adijna, sina Kosamova, sina Irova,

3:29 Sina Josijna, sina Eliezerova, sina Jorimova, sina Matatova, sina Levijna,

3:30 Sina Simeunova, sina Judina, sina Josifova, sina Jonanova, sina Eliakimova,

3:31 Sina Melejina, sina Mainanova, sina Matatina, sina Natanova, sina Davidova,

3:32 Sina Jesejeva, sina Ovidova, sina Voozova, sina Salmonova, sina Naasonova,

3:33 Sina Aminadavova, sina Aramova, sina Esromova, sina Faresova, sina Judina,

3:34 Sina Jakovljeva, sina Isakova, sina Avraamova, sina Tarina, sina Nahorova,

3:35 Sina Seruhova, sina Ragavova, sina Falekova, sina Everova, sina Salina,

3:36 Sina Kainanova, sina Arfaksadova, sina Simova, sina Nojeva, sina Lamehova,

3:37 Sina Matusalina, sina Enohova, sina Jaredova, sina Maleleilova, sina Kainanova,

3:38 Sina Enosova, sina Sitova, sina Adamova, sina Bo`ijega.

GLAVA 4

Isus pak pun Duha svetoga vrati se od Jordana, i odvede ga Duh u pustinju,

4:2 I ~etrdeset dana ku{a ga |avo, i ne jede ni{ta za to dana; i kad se oni navr{i{e, onda ogladnje,

4:3 I re~e mu |avo: ako si sin Bo`ij, reci ovome kamenu da postane hljeb.

4:4 I odgovori mu Isus govore}i: u pismu stoji: ne}e `ivljeti ~ovjek o samom hljebu, nego o svakoj rije~i Bo`ijoj.

4:5 I izvedav{i ga |avo na goru visoku pokaza mu sva carstva ovoga svijeta u trenu}u oka,

4:6 I re~e mu |avo: tebi }u dati svu vlast ovu i slavu njihovu, jer je meni predana, i kome ja ho}u da}u je;

4:7 Ti dakle ako se pokloni{ preda mnom bi}e sve tvoje,

4:8 I odgovaraju}i Isus re~e mu: idi od mene, sotono; u pismu stoji: poklanjaj se Gospodu Bogu svojemu, i njemu jedinome slu`i.

4:9 I odvede ga u Jerusalem, i postavi ga navrh crkve, i re~e mu: ako si sin Bo`ij, sko~i odavde dolje;

4:10 Jer u pismu stoji da }e an|elima svojijem zapovjediti za tebe da te sa~uvaju,

4:11 I uze}e te na ruke da gdje ne zapne{ za kamen nogom svojom.

4:12 I odgovaraju}i Isus re~e mu: kazano je: ne ku{aj Gospoda Boga svojega.

4:13 I kad svr{i |avo sve ku{anje, otide od njega za neko vrijeme.

4:14 I vrati se Isus u sili duhovnoj u Galileju; i otide glas o njemu po svemu onom kraju.

4:15 I on u~a{e po zbornicama njihovijem, i svi ga hvaljahu.

4:16 I do|e u Nazaret gdje bje{e odrastao, i u|e po obi~aju svome u dan subotni u zbornicu, i ustade da ~ita.

4:17 I da{e mu knjigu proroka Isaije, i otvoriv{i knjigu na|e mjesto gdje bje{e napisano:

4:18 Duh je Gospodnji na meni; zato me poma za da javim jevan|elje siromasima; posla me da iscijelim skru{ene u srcu; da propovjedim zarobljenima da }e se otpustiti, i slijepima da }e progledati; da otpustim su`nje;

4:19 I da propovijedam prijatnu godinu Gospodnju.

4:20 I zatvoriv{i knjigu dade sluzi, pa sjede: i svi u zbornici gledahu na nj.

4:21 I po~e im govoriti: danas se izvr{i ovo pismo u u{ima va{ima.

4:22 I svi mu svjedo~ahu, i divljahu se rije~ima blagodati koje izla`ahu iz usta njegovijeh, i govorahu: nije li ovo sin Josifov?

4:23 I re~e im: vi }ete meni bez sumnje kazati ovu pri~u: ljekaru! izlije~i se sam; {to smo ~uli da si ~inio u Kapernaumu u~ini i ovdje na svojoj postojbini.

4:24 Re~e pak: zaista vam ka`em: nikakav prorok nije mio na svojoj postojbini.

4:25 A zaista vam ka`em: mnoge udovice bijahu u Izrailju u vrijeme Ilijno kad se nebo zatvori tri godine i {est mjeseci i bi velika glad po svoj zemlji;

4:26 I ni k jednoj od njih ne bi poslan Ilija do u Sareptu Sidonsku k`eni udovici.

4:27 I mnogi bijahu gubavi u Izrailju za proroka Jelisija; i nijedan se od njih ne o~isti do Nemana Sirijanina.

4:28 I svi se u zbornici napuni{e gnjeva kad ~u{e ovo.

4:29 I ustav{i istjera{e ga napolje iz grada, i odvedo{e ga navrh gore gdje bija{e njihov grad sazidan da bi ga bacili odozgo.

4:30 Ali on pro|e izme|u njih, i otide.

4:31 I do|e u Kapernaum grad Galilejski, i u~a{e ih u subote.

4:32 I ~u|ahu se nauci njegovoj; jer njegova besjeda bje{e silna.

4:33 I u zbornici bje{e ~ovjek u kome bje{e ne~isti duh |avolski, i povika iza glasa

4:34 Govore}i: pro|i se, {ta je tebi do nas, Isuse Nazare}anine? Do{ao si da nas pogubi{? Znam te ko si, svetac Bo`ij.

4:35 I zaprijeti mu Isus govore}i: umukni, i izi|i iz njega. I oboriv{i ga |avo na srijedu, izi|e iz njega, i nimalo mu ne naudi.

4:36 I u sve u|e strah, i govorahu jedan drugome govore}i: kakva je to rije~, da vla}u i silom zapovijeda ne~istijem duhovima, i izlaze?

4:37 I otide glas o njemu po svima okolnijem mjestima.

4:38 Ustav{i pak iz zbornice do|e u ku}u Simonovu; a ta{tu Simonovu bje{e uhvatila velika groznica, i moli{e ga za nju.

4:39 I stav{i vi{e nje zaprijeti groznici, i pusti je. I odmah ustade i slu`a{e im.

4:40 A kad zaho|a{e sunce, svi koji imadijahu bolesnike od razli-nijeh bolesti dovo|ahu ih k njemu; a on na svakoga od njih meta{e ruke, i iscjeljiva{e ih.

4:41 A i |avoli izla`ahu iz mnogijeh vi~u}i i govore{i: ti si Hristos sin Bo`ij. I zapre}iva{e im da ne govore da znadu da je on Hristos.

4:42 A kad nasto dan, izi|e i otide u pusto mjesto; i narod ga tra`a{e, i do|e k njemu, i zadr`avaju ga da ne ide od njih.

4:43 A on im re~e: i drugijem gradovima treba mi propovjediti jevan|elje o carstvu Bo`ijemu; jer sam na to poslan.

4:44 I propovijeda{e po zbornicama Galilejskim.

GLAVA 5

Jedanput pak kad narod nale`e k njemu sa slu{aju rije~ Bo`iju on staja{e kod jezera Genisaret-skoga,

5:2 I vidje dvije la|e gdje stoje u kraju, a ribari bijahu izi{li iz njih i ispirahu mre`e:

5:3 I uljeze u jednu od la|i koja bje{e Simonova, i zamoli ga da malo odmakne od kraja; i sjedav{i u~a{e narod iz la|e.

5:4 A kad presta govoriti, re~e Simonu: hajde na dubinu, i bacite mre`e svoje te lovite.

5:5 I odgovaraju{i Simon re~e mu: u~itelju! svuno} smo se trudili, i ni{ta ne uhvatismo: ali po tvojoj rije~i baci}u mre`u.

5:6 I u~iniv{i to uhvati{e veliko mno{tvo riba, i mre`e im se prodrije{e.

5:7 I namago{e na dru{tvo koje bje{e na drugoj la|i da do|u da im pomognu; i do|o{e, i napuni{e obje la|e tako da se gotovo potope.

5:8 A kad vidje Simon Petar, pripade ka koljenima Isusovijem govore{i: izi|i od mene, Gospode! ja sam ~ovjek grijean.

5:9 Jer bija{e u{ao strah u njega i u sve koji bijahu s njim od mno{tva riba koje uhvati{e;

5:10 A tako i u Jakova i Jovana, sinove Zevedejeve, koji bijahu drugovi Simonovi. I re~e Isus Simonu: ne boj se; otsele }e{ ljude loviti.

5:11 I izvukav{i obje la|e na zemlju ostavi{e sve, i otido{e za njim.

5:12 I kad bje{e Isus u jednom gradu, i gle, ~ovjek sav u gubi: i vidjev{i Isusa pade ni~ice mole}i mu se i govore{i: Gospode! ako ho}e{ mo`e{ me o~istiti.

5:13 I pru`iv{i ruku dohvati ga se. I re~e: ho}u, o~isti se. I odmah guba spade s njega.

5:14 I on mu zapovjedi da nikom ne kazuje: nego idi i poka`i se sve{teniku, i prinesi dar za o~i{enje svoje, kako je zapovjedio Mojsije za svjedovanje njima.

5:15 Ali se glas o njemu jo{ ve}ma razla`a{e, i mno{tvo naroda stjeca{e se da ga slu{aju i da ih iscjeljuje od njihovijeh bolesti.

5:16 A on odla`a{e u pustinju i molja{e se Bogu.

5:17 I jedan dan u~a{e on, i ondje sje|ahu fariseji i zakonici koji bijahu do{li iz sviju sela Galilejskijeh i Judejskijeh i iz Jerusalima; i sila Gospodnja iscjeljiva{e ih.

5:18 I gle, ljudi doneso{e na odru ~ovjeka koji bje{e uzet, i tra`ahu da ga unesu i metnu preda nj;

5:19 I ne na{av{i kuda }e ga unijeti od naroda, pope{e se na ku}u i kroz krov spusti{e ga s odroma na srijedu pred Isusa.

5:20 I vidjev{i vjeru njihovu re~e mu: ~ovje~e! opra{taju ti se grijesi tvoji.

5:21 I po~e{e pomi{ljati knji`evnici i fariseji govore{i: ko je ovaj {to huli na Boga? Ko mo`e opra{tati grijehes osim jednoga Boga?

5:22 A kad razumje Isus pomisli njihove, odgovaraju{i re~e im: {ta mislite u srcima svojijem?

5:23 [ta je lak{e re{i: opra{taju ti se grijesi tvoji? ili re{i: ustani i hodi?

5:24 Nego da znate da vlast ima sin ~ovje~ij na zemlji opra{tati grijehes, (re~e uzetome:) tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj i idi ku}i svojoj.

5:25 I odmah ustade pred njima, i uze na ~emu le`a{e, i otide ku}i svojoj hvale}i Boga.

5:26 I svi se upropasti{e, i hvaljahu Boga, i napuniv{i se straha govorahu: ~uda se nagledasmo danas!

5:27 I potom izi|e, i vidje carinika po imenu Levija gdje sjedi na carini, i re~e mu: hajde za mnom.

5:28 I ostaviv{i sve, ustade i po|e za njim.

5:29 I zgotovi mu Levije kod ku}e svoje veliku ~ast; i bje{e mnogo carinika i drugih koji sje|ahu s njim za trpezom.

5:30 I vikahu na njega knji`evnici i fariseji govore}i u~enicima njegovijem: za{to s carinicima i grje{nicima jedete i pijete?

5:31 I odgovaraju}i Isus re~e im: ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni.

5:32 Ja nijesam do{ao da dozovem pravednike nego grje{nike na pokajanje.

5:33 A oni mu reko{e: za{to u~enici Jovanovi poste ~esto i mole se Bogu, tako i farisejski; a tvoji jedu i piju?

5:34 A on im re~e: mo`ete li svatove natjerati da poste dok je `enik s njima?

5:35 Nego }e do}i dani kad }e se oteti od njih `enik, i onda }e postiti u one dane.

5:36 Kaza im pak i pri~u: niko ne me}e zakrpe od nove haljine na staru haljinu, ina~e }e i novu razdrijeti, i staroj ne li~i {to je od novoga.

5:37 I niko ne ljeva vina novoga u mjehove stare; ina~e prodre novo vino mjehove i ono se prolije, i mjehovi propadnu;

5:38 Nego vino novo u mjehove nove treba ljevati, i oboje }e se sa-uvati.

5:39 I niko piv{i staro ne}e odmah novoga; jer veli: staro je bolje.

GLAVA 6

Dogodi mu se pak u prvu subotu po drugome danu pashe da i|a{e kroz usjeve, i u~enici njegovi trgahu klasje, i satirahu rukama te je|ahu.

6:2 A neki od fariseja reko{e im: za{to ~inite {to ne valja ~initi u subotu?

6:3 I odgovaraju}i Isus re~e im: zar nijeste ~itali ono {to u~ini David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim?

6:4 Kako u|e u ku}u Bo`iju, i uze hljebove postavljene i izjede, i dade ih onima {to bijahu s njim, kojijeh nikome ne valja{e jesti osim jedinijeh sve{tenika.

6:5 I re~e im: sin je ~ovje~ij gospodar i od subote.

6:6 A dogodi se u drugu subotu da on u|e u zbornicu i u~a{e, i bje{e ondje ~ovjek kome desna ruka bje{e suha.

6:7 Knji`evnici pak i fariseji gledahu za njim ne}e li u subotu iscijeliti, da ga okrive.

6:8 A on znadija{e pomisli njihove, i re~e ~ovjeku koji ima{e suhu ruku: ustani i stani na srijedu. A on ustade i stade.

6:9 A Isus re~e im: da vas zapitam: {ta valja u subotu ~initi, dobro ili zlo? odr`ati du{u ili pogubiti? A oni mu~ahu.

6:10 I pogledav{i na sve njih re~e mu: pru`i ruku svoju. A on u~ini tako; i ruka posta zdrava kao i druga.

6:11 A oni se svi napuni{e bezumlja, i govorahu jedan drugome {ta bi u~inili Isusu.

6:12 Tijeh pak dana izi|e na goru da se pomoli Bogu; i provede svu no} na molitvi Bo`ijoj.

6:13 I kad bi dan, dozva u~enike svoje, i izabra iz njih dvanaesticu, koje i apostolima nazva:

6:14 Simona, koga nazva Petrom, i Andriju brata njegova, Jakova i Jovana, Filipa i Vartolomija,

6:15 Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i Simona prozvanoga Zilota,

6:16 Judu Jakovljeva, i Judu Iskariotskoga, koji ga i izdade.

6:17 I izi{av{i s njima stade na mjestu ravnom, i gomila u~enika njegovijeh; i mno{tvo naroda iz sve Judeje i iz Jerusalima, i iz primorja Tirskog i Sidonskoga,

6:18 Koji do|o{e da ga slu{aju i da se iscjeljuju od svojijeh bolesti, i koje mu~ahu duhovi ne~isti; i iscjeljivahu se.

6:19 I sav narod tra`a{e da ga se dotaknu; jer iz njega izla`a{e sila i iscjeljiva{e ih sve.

6:20 I on podignuv{i o~i na u~enike svoje govora{e: blago vama koji ste siroma{ni duhom; jer je va{e carstvo Bo`ije.

6:21 Blago vama koji ste gladni sad; jer }ete se nasititi. Blago vama koji pla~ete sad; jer }ete se nasmejati.

6:22 Blago vama kad na vas ljudi omrznu i kad vas rastave i osramote, i razglase ime va{e kao zlo sina radi ~ovje~ijega.

6:23 Radujte se u onaj dan i igrajte, jer gle, va{a je velika plata na nebu. Jer su tako ~inili prorocima ocevi njihovi.

6:24 Ali te{ko vama bogati; jer ste ve} primili utjehu svoju.

6:25 Te{ko vama siti sad; jer }ete ogladnjeti. Te{ko vama koji se smijete sad; jer }ete zaplakati i zaridati.

6:26 Te{ko vama kad stanu svi dobro govoriti za vama; jer su tako ~inili i la`nijem prorocima ocevi njihovi.

6:27 Ali vama ka`em koji slu{ate: ljubite neprijatelje svoje, dobro ~inite onima koji na vas mrze;

6:28 Blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se Bogu za one koji vas vrije|aju.

6:29 Koji te udari po obrazu, okreni mu i drugi; i koji ho}e da ti uzme kabanicu, podaj mu i ko{u-lju.

6:30 A svakome koji i{te u tebe, podaj; i koji tvoje uzme, ne i{ti.

6:31 I kako ho}ete da ~ine vama ljudi ~inite i vi njima onako.

6:32 I ako ljubite one koji vas ljube, kakva vam je hvala? Jer i grje{nici ljube one koji njih ljube.

6:33 I ako ~inite dobro onima koji vama dobro ~ine, kakva vam je hvala? Jer i grje{nici ~ine tako.

6:34 I ako dajete u zajam onima od kojijeh se nadate da }ete uzeti, kakva vam je hvala? Jer i grje{nici grje{nicima daju u zajam da uzmu opet onoliko.

6:35 Ali ljubite neprijatelje svoje, i ~inite dobro, i dajte u zajam ne nadaju}i se ni~emu; i bi}e vam

velika plata, i bi}ete sinovi najvi{ega, jer je on blag i neblagodarnima i zlima.

6:36 Budite dakle milostivi kao i otac va{ {to je milostiv.

6:37 I ne sudite, i ne}e vam suditi; i ne osu|jte, i ne}ete biti osu|eni; opra{tajte, i oprostite}e vam se.

6:38 Dajte, i da}e vam se: mjeru dobru i nabijenu i stresenu i preopunu da}e vam u naru~je va{e. Jer kakvom mjerom dajete onakom }e vam se vratiti.

6:39 I kaza im pri~u: mo`e li slijepac slijepca voditi? Ne}e li obadva pasti u jamu?

6:40 Nema u~enika nad u~itelja svojega, nego i sasvijem kad se izu~i, bi}e kao i u~itelj njegov.

6:41 A za{to vidi{ trun u oku brata svojega, a brvna u svojem oku ne osje}a{?

6:42 Ili kako mo`e{ re}i bratu svojem: brate! stani da izvadim trun koji je u oku tvojemu, kad sam ne vidi{ brvna u svojem oku? Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa }e{ onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.

6:43 Jer nema drveta dobra da ra|a zao rod; niti drveta zla da ra|a dobar rod.

6:44 Jer se svako drvo po rodu svome poznaje: jer se smokve ne beru s trnja, niti se gro`e bere s kupine,

6:45 Dobar ~ovjek iz dobre klijeti srca svojega iznosi dobro, a zao ~ovjek iz zle klijeti srca svojega iznosi zlo, jer usta njegova govore od suvi{ka srca.

6:46 A {to me zovete: Gospode! Gospode! a ne izvr{ujete {to vam govorim?

6:47 Svaki koji ide za mnom i slu{a rije~i moje i izvr{uje ih, kaza}u vam kakav je:

6:48 On je kao ~ovjek koji gradi ku}u, pa iskopa i udubi i udari temelj na kamenu; a kad do|o{e vode, navali rijeka na onu ku}u i ne mo`e je pokrenuti, jer joj je temelj na kamenu.

6:49 A koji slu{a i ne izvr{uje on je kao ~ovjek koji na~ini ku}u na zemlji bez temelja, na koju navali rijeka i odmah je obori, i raspade se ku}a ona stra{no.

GLAVA 7

A kad svr{i sve rije~i svoje pred narodom, do-
|e u Kapernaum.

7:2 U kapetana pak jednoga bija{e sluga bole-
stan na umoru koji mu bje{e mio.

7:3 A kad ~u za Isusa, posla k njemu starje{ine
Judejske mole}i ga da bi do{ao da mu iscijeli slu-
gu.

7:4 A oni do{av{i k Isusu moljahu ga lijepo go-
vore}i: dostojan je da mu to u~ini{;

7:5 Jer ljubi narod na{, i na~ini nam zbornicu.

7:6 A Isus i |a{e s njima. I kad ve} bijahu blizu
ku}e, posla kapetan k njemu prijatelje govore}i
mu: Gospode! ne trudi se, jer nijesam dostojan da
u|e{ pod moju strehu;

7:7 Zato i ne dr`ah sebe dostojna da ti do|em,
nego samo reci rije~, i ozdravi}e sluga moj.

7:8 Jer i ja sam ~ovjek pod vlasti, i imam pod
sobom vojnike, pa re~em jednome: idi, i ide; i dru-
gome: do|i, i do|e; i služi svojemu: u~ini to, i u~i-
ni.

7:9 A kad to ~u Isus, za~udi mu se, i okrenuv{i
se narodu koji i |a{e za njim re~e: ka`em vam: ni u
Izrailju tolike vjere ne na|oh.

7:10 I vrativ{i se poslani na|o{e bolesnoga slu-
gu zdrava.

7:11 I potom i |a{e u grad koji se zovi Nain, i s
njim i |ahu mnogi u~enici njegovi i mno{tvo nardo-
da.

7:12 Kad se pribli`i{e k vratima gradskijem, i
gle, izno{ahu mrtvaca, jedinca sina matere njego-
ve, i ona bje{e udovica i naroda iz grada mnogo
i |a{e s njom.

7:13 I vidjev{i je Gospod sa`ali mu se za njom, i
re~e joj: ne pla~i.

7:14 I pristupiv{i prihvati za sanduk; a nosioci
stado{e, i re~e: mom~e! tebi govorim, ustani.

7:15 I sjede mrtvac i stade govoriti; i dade ga
materij njegovoj.

7:16 A strah obuze sve, i hvaljahu Boga govore-
}i: veliki prorok izi|e me|u nama, i Bog pohodi
narod svoj.

7:17 I otide glas ovaj o njemu po svoj Judeji i po
svoj okolini.

7:18 I javi{e Jovanu u~enici njegovi za sve ovo.

7:19 I dozvav{i Jovan dva od u~enika svojijeh
posla ih k Isusu govore}i: jesi li ti onaj {to }e do}i,
ili drugoga da ~ekamo?

7:20 Do{av{i pak ljudi k njemu reko{e: Jovan
krstitelj posla nas k tebi govore}i: jesi li ti onaj {to
}e do}i, ili drugoga da ~ekamo?

7:21 A u taj ~as iscijeli mnoge od bolesti i od
muka i od zlijeh duhova, i mnogima slijepijem da-
rova vid.

7:22 I odgovaraju}i Isus re~e im: idite i ka`ite
Jovanu {to vidjeste i ~uste: slijepi progledaju, hro-
mi hode, gubavi ~iste se, gluhi ~uju, mrtvi ustaju,
siroma{nima propovijeda se jevan|elje.

7:23 I blago onome koji se ne sablazni o mene.

7:24 A kad otido{e u~enici Jovanovi, po~e nardo-
du govoriti za Jovana: {ta ste izi{li u pustinji da vi-
dite? Trsku, koju ljulja vjetar?

7:25 [ta ste dakle izi{li da vidite? ^ovjeka u
meke haljine obu~ena? Eto, koji gospodske haljine
nose i u slastima `ive po carskijem su dvorovima.

7:26 [ta ste dakle izi{li da vidite? Proroka? Da,
ja vam ka`em, i vi{e od proroka;

7:27 Jer je ovo onaj za koga je pisano: eto ja {a-
ljem an|ela svojega pred licem tvojijem koji }e
pripraviti put tvoj pred tobom.

7:28 Jer vam ka`em: nijedan izme|u ro|enijeh
od `ena nije ve}i prorok od Jovana krstitelja; a naj-
manji u carstvu Bo`ijemu ve}i je od njega.

7:29 I svi ljudi koji slu{ahu i carinici opravda{e
Boga, i krsti{e se kr{tenjem Jovanovijem;

7:30 A fariseji i knji`evnici odbaci{e svjet Bo`ij
za njih, i ne htje{e da ih on krsti.

7:31 A Gospod re~e: kakvi }u kazati da su ljudi
ovoga roda? I kakvi su?

7:32 Oni su kao djeca koja sjede po ulicama i
dozivaju jedno drugo i govore: svirasmo vam, i ne
igraste, `alismo vam se, i ne plakaste.

7:33 Jer do|e Jovan krstitelj koji ni jede hljeba
ni pije vina, a vi ka`ete: |avo je u njemu;

7:34 Do|e sin ~ovje~ij koji i jede i pije, a vi ka`ete: gle ~ovjeka izjelice i pijanice, druga carinici-ma i grje{nicima.

7:35 I opravda{e premudrost sva djeca njezina.

7:36 Molja{e ga pak jedan od fariseja da bi obje-dovao u njega; i u{av{i u ku}u farisejevu sjede za trpezu:

7:37 I gle, `ena u gradu koja bje{e grje{nica do-znav{i da je Isus za trpezom u ku}i farisejevoj, do-nese sklenicu mira;

7:38 I stav{i sastrag kod nogu njegovijeh plaka-{e, i stade prati noge njegove suzama, i kosom od svoje glave otira{e, i cjeliva{e noge njegove, i ma-za{e mirom.

7:39 A kad vidje farisej koji ga je dozvao, re~e u sebi govore}i: da je on prorok, znao bi ko i kakva ga se `ena doti~e: jer je grje{nica.

7:40 I odgovaraju}i Isus re~e mu: Simone! imam ti ne{to kazati. A on re~e: u~itelju! ka`i.

7:41 A Isus re~e: dvojica bijahu du`ni jednome du`niku, jedan bje{e du`an pet stotina dinara a dru-gi pedeset.

7:42 A kad oni ne imado{e da mu vrate, pokloni obojici. Ka`i koji }e ga od njih dvojice ve}ma lju-biti.

7:43 A Simon odgovaraju}i re~e: mislim onaj kome najvi{e pokloni. A on mu re~e: pravo si su-dio.

7:44 I okrenuv{i se k `eni re~e Simonu: vidi{ li ovu `enu? Ja u|oh u tvoju ku}u, ni vode mi na no-ge nijesi dao; a ona suzama obli mi noge, i kosom od glave svoje otr.

7:45 Cjeliva mi nijesi dao; a ona otkako u|oh ne presta cjelivati mi nogu.

7:46 Uljem nijesi pomazao glave moje; a ona mirom pomaza mi noge.

7:47 Zato ka`em ti: opra{taju joj se grijesi mno-gi, jer je veliku ljubav imala; a kome se malo opra-ta ima malu ljubav.

7:48 A njoj re~e: opra{taju ti se grijesi.

7:49 I stado{e u sebi govoriti oni {to sje|ahu s njim za trpezom: ko je ovaj {to i grijehe opra{ta?

7:50 A `eni re~e: vjera tvoja pomo`e ti; idi s mi-rom.

GLAVA 8

Poslje toga i|a{e on po gradovima i po selima u~e}i i propovijedaju}i jevan|elje o carstvu Bo`ijemu, i dvanaestorica s njim.

8:2 I neke `ene koje bijahu iscijeljene od zlijeh duhova i bolesti: Marija, koja se zva{e Magdalina, iz koje sedam |avola izi|e,

8:3 I Jovana, `ena Huze pristava Irodova, i Su-sana, i druge mnoge koje slu`ahu njemu imanjem svojijem.

8:4 A kad se sabra naroda mnogo, i iz sviju gra-dova dola`ahu k njemu, kaza u pri~i:

8:5 Izi|e sija~ da sije sjeme svoje; i kad sija{e, jedno pade kraj puta, i pogazi se, i ptice nebeske pozoba{e ga,

8:6 A drugo pade na kamen, i iznikav{i osu{i se, jer nema{e vlage.

8:7 I drugo pade u trnje, i uzraste trnje, i udavi ga.

8:8 A drugo pade na zemlju dobru, i iznikav{i donese rod sto puta onoliko. Govore}i ovo povika: ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

8:9 A u~enici njegovi pitahu ga govore}i: {ta zna~i pri~a ova?

8:10 A on re~e: vama je dano da znate tajne car-stva Bo`ijega; a ostalima u pri~ama, da gledaju}i ne vide, i ~uju}i ne razumiju.

8:11 A pri~a ova zna~i: sjeme je rije~ Bo`ija.

8:12 A koje je kraj puta to su oni koji slu{aju, ali potom dolazi |avo, i uzima rije~ iz srca njihovoga, da ne vjeruju i da se ne spasu.

8:13 A koje je na kamenu to su oni koji kad ~uju s radosti primaju rije~; i ovi korijena nemaju koji za neko vrijeme vjeruju, a kad do|e vrijeme ku{a-nja otpadnu.

8:14 A koje u trnje pade to su oni koji slu{aju, i oti{av{i od brige i bogatstva i slasti ovoga `ivota zagu{e se, i rod ne sazri.

8:15 A koje je na dobroj zemlji to su oni koji rije~ slu{aju, i u dobrome i ~istom srcu dr`e, i rod donose u trpljenju. Ovo govore}i povika: ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

8:16 Niko pak svije}e ne poklapa sudom kad je zapali, niti me}e pod odar, nego je metne na svije}njak da vide svjetlost koji ulaze.

8:17 Jer nema ni{ta tajno {to ne}e biti javno, ni sakriveno {to se ne}e doznati i na vidjelo izi}i.

8:18 Gledajte dakle kako slu{ate; jer ko ima, da}e mu se, a ko nema, uze}e se od njega i ono {to misli da ima.

8:19 Do|o}e pak k njemu mati i bra}a njegova, i ne mogahu od naroda da govore s njim.

8:20 I javi}e mu govore}i: mati tvoja i bra}a tvoja stoje napolju, ho}e da te vide.

8:21 A on odgovaraju}i re~e im: mati moja i bra}a moja oni su koji slu{aju rije~ Bo`iju i izvr{uju je.

8:22 I dogodi se u jedan dan on uljeze s u~enici~ma svojijem u la|u, i re~e im: da prije|emo na onu stranu jezera. I po|o}e.

8:23 A kad i|ahu oni on zaspao. I podi`e se oluja na jezeru, i topljahu se, i bijahu u velikoj nevolji.

8:24 I pristupiv{i probudi}e ga govore}i: u~itelju! u~itelju! izgibosmo. A on ustade, i zaprijeti vjetru i valovima; i prestado}e i posta ti}ina.

8:25 A njima re~e: gdje je vjera va{a? A oni se popla{i}e, i ~u|ahu se govore}i jedan drugome: ko je ovaj {to i vjetrovima i vodi zapovijeda, i slu{aju ga?

8:26 I do|o}e u okolinu Gadarinsku koja je prema Galileji.

8:27 A kad izi|e on na zemlju, srete ga jedan ~ovjek iz grada u kome bijahu |avoli od mnogo godina, i u haljine ne obla~a}e se, i ne `ivlja}e u ku}i, nego u grobovima.

8:28 A kad vidje Isusa, povika i pripade k njemu i re~e zdravo: {to je tebi do mene, Isuse, sine Boga najvi}ega? Molim te, ne mu~i me.

8:29 Jer Isus zapovjedi duhu ne~istome da izi|e iz ~ovjeka: jer ga mu~a}e odavno, i metahu ga u

verige i u puta da ga ~uvaju, i iskida sveze, i tjera}e ga |avo po pustinji.

8:30 A Isus ga zapita govore}i: kako ti je ime? A on re~e: legeon; jer mnogi |avoli bijahu u}li u nj.

8:31 I moljahu ga da im ne zapovjedi da idu u bezdan.

8:32 A ondje pasija}e po gori veliki krd svinja, i moljahu ga da im dopusti da u njih u|u. I dopusti im.

8:33 Tada izi|o}e |avoli iz ~ovjeka i u|o}e u svinje; i navali krd s brijega u jezero, i utopi se.

8:34 A kad vidje}e svinjari {to bi, pobjego}e i javi}e u gradu i po selima.

8:35 I izi|o}e ljudi da vide {ta je bilo, i do|o}e k Isusu, i na|o}e ~ovjeka iz koga |avoli bijahu izi}li a on sjedi obu~en i pametan kod nogu Isusovijeh; i upla{i}e se.

8:36 A oni {to su vidjeli kaza}e im kako se iscijeli bijesni.

8:37 I moli ga sav narod iz okoline Gadarinske da ide od njih; jer se bijahu vrlo upla{i}li. A on uljeze u la|u i otide natrag.

8:38 ^ovjek pak iz koga izi|o}e |avoli molja}e da bi s njim bio; ali ga Isus otpusti govore}i:

8:39 Vrati se ku}i svojoj, i kazuj {ta ti u~ini Bog. I otide propovijedaju}i po svemu gradu {ta mu Isus u~ini.

8:40 A kad se vrati Isus, srete ga narod, jer ga svi o~ekivahu.

8:41 I gle, do|e ~ovjek po imenu Jair, koji bje}e starje}ina u zbornici, i pade pred noge Isusove, i molja}e ga da u|e u ku}u njegovu;

8:42 Jer u njega bje}e jedinica k}i od dvanaest godina, i ona umira}e. A kad i|a}e Isus, turka}e ga narod.

8:43 I bje}e jedna bolesna `ena od te~enja krvi dvanaest godina, koja je sve svoje imanje potro}ila na ljekare i nijedan je nije mogao izlije~iti,

8:44 I pristupiv{i sastrag dota~e se skuta od haljine njegove, i odmah stade te~enje krvi njezine.

8:45 I re~e Isus: ko je to {to se dota~e mene? A kad se svi odgovarahu, re~e Petar i koji bijahu s

njim: u~itelju! narod te opkolio i turka te, a ti ka-
`e{ ko je to {to se dota~e mene?

8:46 A Isus re~e: neko se dota~e mene; jer ja osjetih silu koja izi |e iz mene.

8:47 A kad vidje `ena da se nije sakrila, pristupi drh}u}i, i pade pred njim, i kaza mu pred svijem narodom za{to ga se dota~e i kako odmah ozdravi.

8:48 A on joj re~e: ne boj se k}eri! vjera tvoja pomo`e ti; idi s mirom.

8:49 Dok on jo{ govora{e do |e neko od ku}e starje{ine zborni~koga govore}i mu: umrije k}i tvoja, ne trudi u~itelja.

8:50 A kad ~u Isus, odgovori mu govore}i: ne boj se, samo vjeruj, i o`ivlje}e.

8:51 A kad do |e u ku}u, ne dade nijednome u}i osim Petra i Jovana i Jakova, i djevoj~ina oca i matere.

8:52 A svi plakahu i jaukahu za njom; a on re~e: ne pla~ite, nije umrla nego spava.

8:53 I potsmijevahu mu se znaju}i da je umrla.

8:54 A on izagnav{i sve uze je za ruku, i zovnu govore}i: djevojko! ustani!

8:55 I povrati se duh njezin, i ustade odmah; i zapovjedi da joj dadu neka jede.

8:56 I divi{e se roditelji njezini. A on im zapovjedi da nikome ne kazuju {ta je bilo.

GLAVA 9

Sazvav{i pak dvanaesticu dade im silu i vlast nad svijem |avolima, i da iscjeljuju od bolesti.

9:2 I posla ih da propovijedaju carstvo Bo`ije, i da iscjeljuju bolesnike.

9:3 I re~e im: ni{ta ne uzimajte na put, ni {tapa ni torbe ni hljeba ni novaca, niti po dvije haljine da imate.

9:4 U koju ku}u u |ete ondje budite i odande polazite.

9:5 I gdje vas ne prime izlaze}i iz grada onoga otnesite i prah s nogu svojijeh, za svjedo~anstvo na njih.

9:6 A kad izi |o{e, i |ahu po selima propovijedaju}i jevan |elje i iscjeljuju}i svuda.

9:7 A kad ~u Irod ~etverovlasnik {ta on ~ini, ne moga{e se na~uditi, jer neki govoraahu da je Jovan ustao iz mrtvih,

9:8 A jedni da se Ilija pojavio, a jedni da je ustao koji od starijih proroka.

9:9 I re~e Irod: Jovana ja posjekoh; ali ko je to o kome ja takva ~udesa slu{am? I `elja{e ga vidjeti.

9:10 I vrativ{i se apostoli kaza{e mu {ta su po~inili. I uzev{i ih otide nasamo u pustinju kod grada koji se zva{e Vitsaida.

9:11 A narod razumjev{i po |e za njim i primiv{i ih govora{e im o carstvu Bo`ijemu i iscjeljiva{e koji trebahu iscjeljivanja.

9:12 A dan stade nagingjati. Tada pristupi{e dvanaestorica i reko{e mu: otpusti narod, neka idu na konak u okolna sela i palanke, i nek na |u jela, jer smo ovdje u pustinji.

9:13 A on im re~e: podajte im vi neka jedu. A oni reko{e: u nas nema vi{e od pet hljebova i dvije ribe; ve} ako da idemo mi da kupimo na sve ove ljude jela?

9:14 Jer bija{e ljudi oko pet hiljada. Ali on re~e u~enicima svojijem: posadite ih na gomile po pedeset.

9:15 I u~iniv{i tako, i posadiv{i ih sve.

9:16 A on uze onijeh pet hljebova i obje ribe, i pogledav{i na nebo blagoslovi ih i prelomi, i daval{e u~enicima da razdadu narodu.

9:17 I jedo{e i nasitiv{i se svi, i nakupiv{i komada dvanaest kotarica {to im prete~e.

9:18 I kad se jedanput molja{e Bogu nasamo, s njim bijahu u~enici, i zapita ih govore}i: ko govore ljudi da sam ja?

9:19 A oni odgovaraju}i reko{e: jedni vele da si Jovan krstitelj, a drugi da si Ilija; a drugi da je koji ustao od starijih proroka.

9:20 A on im re~e: a vi {ta mislite ko sam ja? A Petar odgovaraju}i re~e: Hristos Bo`ij.

9:21 A on im zaprijeti i zapovjedi da nikome ne kazuju toga

9:22 Govore}i da sinu ~ovje-ijemu treba mnogo postradati, i da }e ga starje{ine i glavari sve{teni~ki i knji`evnici okriviti, i da }e ga ubiti, i tre}i dan da }e ustati.

9:23 A svima govora{e: ko ho}e da ide za mnom neka se odre~e sebe i uzme krst svoj i ide za mnom.

9:24 Jer ko ho}e du{u svoju da sa~uva, izgubi}e je; a ko izgubi du{u svoju mene radi onaj }e je sa~uvati.

9:25 Jer kakvu }e korist imati ~ovjek ako sav svijet pridobije a sebe izgubi ili sebi naudi?

9:26 Jer ko se postidi mene i mojijeh rije~i njega }e se sin ~ovje-ij postidjeti kad do|e u slavi svojoj i o~inoj i svetijeh an|ela.

9:27 A zaista vam ka`em: imaju neki me|u ovima {to stoje ovdje koji ne}e okusiti smrti dok ne vide carstva Bo`ijega.

9:28 A kad pro|e osam dana poslije onijeh rije~i, uze Petra i Jovana i Jakova i izi|e na goru da se pomoli Bogu.

9:29 I kad se molja{e postade lice njegovo druk~ije, i odijelo njegovo bijelo i sjajno.

9:30 I gle, dva ~ovjeka govorahu s njim, koji bijahu Mojsije i Ilija.

9:31 Pokaza{e se u slavi, i govorahu o izlasku njegovu koji mu je trebalo svr{iti u Jerusalmu.

9:32 A Petar i koji bijahu s njim bijahu zaspali; ali probudiv{i se vidje{e slavu njegovu i dva ~ovjeka koji s njim stajahu.

9:33 I kad se odvoji{e od njega re~e Petar Isusu: u~itelju! dobro nam je ovdje biti; i da na~inimo tri sjenice: jednu tebi, i jednu Mojsiju, i jednu Iliji: ne znaju}i {ta govora{e.

9:34 A dok on to govora{e do|e oblak i zakloni ih; i upla{i{e se kad za|o{e u oblak.

9:35 I ~u se glas iz oblaka govore}i: ovo je sin moj ljubazni, njega poslu{ajte.

9:36 I kad se ~uja{e glas na|e se Isus sam. I oni umu~a{e, i nikom ne javi{e ni{ta u one dane od onoga {ta vidje{e.

9:37 A dogodi se drugi dan kad si|o{e s gore srete ga mno{tvo naroda.

9:38 I gle, ~ovjek iz naroda povika govore}i: u~itelju! molim ti se, pogledaj na sina mojega, jer mi je jedinac:

9:39 I gle, hvata ga duh, i ujedanput vi~e, i lomi ga s pjenom, i jedva otide od njega kad ga izlomi;

9:40 I molih u~enike tvoje da ga istjeraju, pa ne mogu{e.

9:41 I odgovaraju}i Isus re~e: o rode nevjerni i pokvareni! dokle }u biti s vama i trpljeti vas? Dovedi mi sina svojega amo:

9:42 A dok jo{i|a{e k njemu obori ga |avo, i stade ga lomiti. A Isus zaprijeti duhu ne~istome, i iscijeli mom~e, i dade ga ocu njegovu.

9:43 I svi se divljahu veli~ini Bo`ijoj. A kad se svi ~u|ahu svemu {to ~inja{e Isus, re~e u~enicima svojijem:

9:44 Metnite vi u u{i svoje ove rije-i: jer sin ~ovje-ij treba da se preda u ruke ~ovje-ije.

9:45 A oni ne razumje{e rije~i ove; jer bje{e sakrivena od njih da je ne mogo{e razumjeti; i boja-hu se da ga zapitaju za ovu rije~.

9:46 A u|e misao u njih ko bi bio najve}i me|u njima.

9:47 A Isus znaju}i pomisli srca njihovijeh uze dijete i metnu ga preda se,

9:48 I re~e im: koji primi ovo dijete u ime moje, mene prima; i koji mene prima, prima onoga koji me je poslao; jer koji je najmanji me|u vama on je veliki.

9:49 A Jovan odgovaraju}i re~e: u~itelju! vidjesmo jednoga gdje imenom tvojijem izgoni |avole, i zabranismo mu, jer ne ide s nama za tobom.

9:50 I re~e mu Isus: ne branite; jer ko nije protiv vas s vama je.

9:51 A kad se navr{i{e dani uze}a njegova, on namjeri da ide pravo u Jerusalm.

9:52 I posla glasnike pred licem svojijem; i oni otido{e i do|o{e u selo Samarjansko da mu ugotove gdje }e no}iti.

9:53 I ne primi{e ga; jer vidje{e da ide u Jerusalm.

9:54 A kad vidje{e u~enici njegovi Jakov i Jovan, reko{e: Gospode! ho}e{ li da re~emo da oganj si|e s neba i da ih istrijebi kao i Ilija {to u~ini?

9:55 A on okrenuv{i se zaprijeti im i re~e: ne znate kakvoga ste vi duha;

9:56 Jer sin ~ovje~ij nije do{ao da pogubi du{e ~ovje~ije nego da sa~uva. I otido{e u drugo selo.

9:57 A kad i|ahu putem re~e mu neko: Gospode! ja idem za tobom kud god ti po|e{.

9:58 I re~e mu Isus: lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda: a sin ~ovje~ij nema gdje zakloniti glave.

9:59 A drugome re~e: hajde za mnom. A on re~e: Gospode! dopusti mi da idem najprije da ukopam oca svojega.

9:60 A Isus re~e mu: ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace; a ti hajde te javljaj carstvo Bo`ije.

9:61 A drugi re~e: Gospode! ja idem za tobom; ali dopusti mi najprije da idem da se oprostim s doma{njima svojim.

9:62 A Isus re~e mu: nijedan nije pripravan za carstvo Bo`ije koji metne ruku svoju na plug pa se obzire natrag.

GLAVA 10

A potom izabra Gospod i drugih sedamdesetoricu, i posla ih po dva i dva pred licem svojim u svaki grad i u mjesto kuda {a}e sam do}i.

10:2 A re~e im: `etva je dakle velika a poslanika malo; nego se molite gospodaru od `etve da izvede poslanike na `etvu svoju.

10:3 Idite; eto ja vas {aljem kao jaganjce me|u vukove.

10:4 Ne nosite kese ni torbe ni obu}e, i nikoga ne pozdravljajte na putu.

10:5 U koju god ku}u u|ete najprije govorite: mir ku}i ovoj.

10:6 I ako dakle bude ondje sin mira, osta}e na njemu mir va{; ako li ne bude, vrati}e se k vama.

10:7 A u onoj ku}i budite, i jedite i pijte {to u njih ima; jer je poslanik dostojan svoje plate; ne prelazite iz ku}e u ku}u.

10:8 I u koji god grad do|ete i prime vas, jedite {to se donese pred vas.

10:9 I iscjeljujte bolesnike koji su u njemu, i govorite im: pribli`i se k vama carstvo Bo`ije.

10:10 I u koji god grad do|ete i ne prime vas, izi{av{i na ulice njegove recite:

10:11 I prah od grada va{ega koji je prionuo za nas otresamo vam; ali ovo znajte da se pribli`i k vama carstvo Bo`ije.

10:12 Ka`em vam da }e Sodomu biti lak{e u onaj dan negoli gradu onome.

10:13 Te{ko tebi, Horazine! te{ko tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i u Sidonu bila ~udesa {to su bila u vama, davno bi se u vre}i i u pepelu sjede}i pokazali.

10:14 Ali Tiru i Sidonu bi}e lak{e na sudu nego vama.

10:15 I ti, Kapernaume! koji si se do nebesa podigao do pakla }e{ propasti.

10:16 Ko vas slu{a mene slu{a; i ko se vas odri~e mene se odri~e; a ko se mene odri~e, odri~e se onoga koji je mene poslao.

10:17 Vrati}e se pak sedamdesetorica s radosti govore}i: Gospode! i |avoli nam se pokoravaju u ime tvoje.

10:18 A on im re~e: ja vidjeh sotonu gdje spade s neba kao munja.

10:19 Evo vam dajem vlast da stajete na zmije i na skorpije i na svaku silu neprijateljsku, i ni{ta vam ne}e nauditi.

10:20 Ali se tome ne radujte {to vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte {to su va{a imena napisana na nebesima.

10:21 U taj ~as obradova se Isus u duhu i re~e: hvalim te, o~e, Gospode neba i zemlje, {to si ovo sakrio od premudrih i razumnih a kazao si prostima. Da, o~e, jer je tako bila volja tvoja.

10:22 I okrenuv{i se k u~enicima re~e: sve je meni predao otac moj, i niko ne zna ko je sin osim

oca, ni ko je otac osim sina, i ako sin ho}e kome kazati.

10:23 I okrenuv{i se k u-enicima nasamo re~e: blago o~ima koje vide {to vi vidite.

10:24 Jer vam ka`em da su mnogi proroci i carevi `eljeli vidjeti {to vi vidite, i ne vidje{e; i ~uti {to vi ~ujete, i ne ~u{e.

10:25 I gle, ustade jedan zakonik i ku{aju}i ga re~e: u~itelju! {ta }u ~initi da dobijem `ivot vje~ni?

10:26 A on mu re~e: {ta je napisano u zakonu? kako ~ita{?

10:27 A on odgovaraju}i re~e: ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom du{om svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom, i bli`njega svojega kao samoga sebe.

10:28 Re~e mu pak: pravo si odgovorio; to ~ini i bi}e{ `iv.

10:29 A on {adija{e da se opravda, pa re~e Isusu: a ko je bli`nji moj?

10:30 A Isus odgovaraju}i re~e: jedan ~ovjek sila`a{e iz Jerusalima u Jerihon, pa ga uhvati{e hajduci, koji ga svuko{e i izrani{e, pa otido{e, ostaviv{i ga pola mrtva.

10:31 A iznenada sila`a{e onijem putem nekakav sve{tenik, i vidjev{i ga pro|e.

10:32 A tako i Levit kad je bio na onome mjestu, pristupi, i vidjev{i ga pro|e.

10:33 A Samarjanin nekakav prolaze}i do|e nad njega, i vidjev{i ga sa`ali mu se;

10:34 I pristupiv{i zavi mu rane i zali uljem i vinom; i posadiv{i ga na svoje kljuse dovede u gostionicu, i ustade oko njega.

10:35 I sjutradan polaze}i izvadi dva gro{a te dade kr~maru, i re~e mu: gledaj ga, i {to vi{e potro{i{ ja }u ti platiti kad se vratim.

10:36 [ta misli{ dakle, koji je od one trojice bio bli`nji onome {to su ga bili uhvatili hajduci?

10:37 A on re~e: onaj koji se smilovao na njega. A Isus mu re~e: idi, i ti ~ini tako.

10:38 A kad i|ahu putem i on u|e u jedno selo, a `ena neka, po imenu Marta, primi ga u svoju ku}u.

10:39 I u nje bje{e sestra, po imenu Marija, koja i sjede kod nogu Isusovijeh i slu{a{e besjedu njegovu.

10:40 A Marta se bje{e zabunila kako }e ga do~ekati, i priku~iv{i se re~e: Gospode! zar ti ne mari{ {to me sestra moja ostavi samu da slu`im? reci joj dakle da mi pomo`e.

10:41 A Isus odgovaraju}i re~e joj: Marta! Marta! brine{ se i trudi{ za mnogo,

10:42 A samo je jedno potrebno. Ali je Marija dobru dijel izabrala, koji se ne}e uzeti od nje.

GLAVA 11

I kad se molja{e Bogu na jednom mjestu pa pre~sta, re~e mu neki od u~enika njegovijeh: Gospode! nau~i nas moliti se Bogu, kao {to i Jovan nau~i svoje u~enike.

11:2 A on im re~e: kad se molite Bogu govorite: o~e na{ koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje; da do|e carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu;

11:3 Hljeb na{ potrebni daji nam svaki dan;

11:4 I oprost nam grijeha na{e, jer i mi opra{tamo svakome du`niku svojem; i ne navedi nas u napast; nego nas izbavi oda zla.

11:5 I re~e im: koji od vas ima prijatelja, i otide mu u pono}i i re~e mu: prijatelju! daj mi tri hljeba u zajam;

11:6 Jer mi do|e prijatelj s puta, i nemam mu {ta postaviti;

11:7 A on iznutra odgovaraju}i da re~e: ne uznemiruj me; ve} su vrata zatvorena i djeca su moja sa mnom u postelji, i ne mogu ustati da ti dam.

11:8 I ka`em vam: ako i ne ustane da mu da zato {to mu je prijatelj, ali za njegovo bezobrazno iskanje usta}e i da}e mu koliko treba.

11:9 I ja vama ka`em: i{tite i da}e vam se: tra`ite i na}i }ete; kucajte i otvori}e vam se.

11:10 Jer svaki koji i{te, prima; i koji tra`i, nalazi; i koji kuca, otvara mu se.

11:11 Koji je me|u vama otac u koga ako sin zai{te hljeba da mu da kamen? Ili ako zai{te ribe da mu da mjesto ribe zmiju?

11:12 Ili ako zai{te jaje da mu da skorpiju?

11:13 Kad dakle vi, zli budu}i, umijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko }e vi{e otac nebeski dati Duha svetoga onima koji i{tu u njega?

11:14 I jednom izgna |avola koji bje{e nijem; kad |avo izi|e progovori nijemi; i divi{e se ljudi.

11:15 A neki od njih reko{e: pomo}u Veelzevu-la kneza |avolskoga izgoni |avole.

11:16 A drugi ku{aju}i ga iskahu od njega znak s neba.

11:17 A on znaju}i pomisli njihove re~e im: sva-ko carstvo koje se razdijeli samo po sebi, opustje-}e, i dom koji se razdijeli sam po sebi, propa}e.

11:18 Tako i sotona ako se razdijeli sam po sebi, kako }e ostati njegovo carstvo? kao {to ka`ete da pomo}u Veelzevula izgonim |avole.

11:19 Ako li ja pomo}u Veelzevula izgonim |a-vole, sinovi va{i ~ijom pomo}u izgone? Zato }e vam oni biti sudije.

11:20 A ako li ja prstom Bo`ijim izgonim |avo-le, dakle je do{lo k vama carstvo Bo`ije.

11:21 Kad se jaki naoru`a i ~uva svoj dvor, ima-nje je njegovo na miru;

11:22 A kad do|e ja~i od njega i nadvlada ga, uzme sve oru`je njegovo u koje se uzdao, i razdije-li {to otme od njega.

11:23 Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji sa mnom ne sabira, prosipa.

11:24 Kad ne~isti duh izi|e iz ~ovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tra`e}i pokoja, i ne na{av{i re~e: da se vratim u dom svoj otkuda sam izi{ao;

11:25 I do{av{i na|e pometen i ukra{en.

11:26 Tada otide i uzme sedam drugijeh duhova gorijeh od sebe, i u{av{i `ive ondje; i bude potonje ~ovjeku onome gore od prvoga.

11:27 A kad to govora{e, podi`e glas jedna `ena iz naroda i re~e mu: blago utrobi koja te je nosila, i sisama koje si sao!

11:28 A on re~e: blago i onima koji slu{aju rije-Bo`iju, i dr`e je.

11:29 A narodu koji se skuplja{e stade govoriti: rod je ovaj zao; i{te znak, i ne}e mu se dati znak osim znaka Jone proroka;

11:30 Jer kako {to Jona bi znak Ninevljanima, tako }e i sin ~ovje~ij biti rodu ovome.

11:31 Carica ju`na izi}i }e na sud s ljudima roda ovoga, i osudi}e ih; jer ona do|e s kraja zemlje da slu{a premudrost Solomunovu: a gle, ovdje je ve}i od Solomuna.

11:32 Ninevljani izi}i }e na sud s rodom ovijem, i osudi}e ga; jer se pokaja{e pou-enjem Joninijem: a gle, ovdje je ve}i od Jone.

11:33 Niko ne me}e zapaljene svije}e na sakri-veno mjesto, niti pod sud, nego na svije}njak da vide svjetlost koji ulaze.

11:34 Svije}a je tijelu oko. Ako dakle oko tvoje bude zdravo, sve }e tijelo tvoje biti svijetlo; ako li oko tvoje bude kvarno, i tijelo je tvoje tamno.

11:35 Gledaj dakle da vidjelo koje je u tebi ne bude tama.

11:36 Jer ako je sve tijelo tvoje svijetlo da nema nikakvoga uda tamna, bi}e svijetlo kao kad te svi-je}a obasjava svjetlo}u.

11:37 A kad govora{e, molja{e ga nekakav fari-sej da objeduje u njega. A on u{av{i sjede za trpe-zu.

11:38 A farisej se za~udi kad vidje da se najprije ne umi prije objeda.

11:39 A Gospod re~e mu: sad vi fariseji spolja ~istite ~a{u i zdjelu, a iznutra vam je puno grabe`a i zlobe.

11:40 Bezumni! nije li onaj na~inio i iznutra ko-ji je spolja na~inio?

11:41 Ali dajite milostinju od onoga {to je unu-tra; i gle, sve }e vam biti ~isto.

11:42 Ali te{ko vama farisejima {to dajete dese-tak od metvice i od rute i od svakoga povr}a, a prolazite pravdu i ljubav Bo`iju: ovo je trebalo ~i-niti, i ono ne ostavljati.

11:43 Te{ko vama farisejima {to tra`ite za-elja po zbornicama i da vam se klanja po ulicama.

11:44 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemjeri, {to ste kao sakriveni grobovi po kojima ljudi idu i ne znadu ih.

11:45 A neki od zakonika odgovaraju}i re~e: u~itelju! govore}i to i nas sramoti{.

11:46 A on re~e: te{ko i vama zakonicima {to tovarite na ljude bremena prete{ka za no{enje, a vi jednjem prstom svojijem ne}ete da ih prihvatite.

11:47 Te{ko vama {to zidate grobove prorocima, a va{i su ih ocevi pobili.

11:48 Vi dakle svjedo~ite i odobravate djela oca svojijeh; jer ih oni pobi{e, a vi im grobove zidate.

11:49 Zato i premudrost Bo`ija re~e: posla}u im proroke i apostole, i od njih }e jedne pobiti, a druge protjerati;

11:50 Da se i{te od roda ovoga krv sviju proroka koja je prolivena od postanja svijeta,

11:51 Od krvi Aveljeve tja do krvi Zarijne, koji pogibe me|u oltarom i crkvom. Da, ka`em vam, iska}e se od roda ovoga.

11:52 Te{ko vama zakonicima {to uzeste klju~ od znanja: sami ne u|oste, a koji {}adijahu da u|u, zabraniste im.

11:53 A kad im on ovo govora{e, po~e{e knji`evnici i fariseji vrlo navaljivati k njemu i mnogijem pitanjem zabunjivati ga,

11:54 Vrebaju}i i paze}i na njega ne bi li {to ulovili iz usta njegovijeh da ga okrive.

GLAVA 12

Kad se na njih skupi{e hiljade naroda da stado{e gaziti jedan drugoga, onda po~e najprije govoriti u~enicima svojijem: ~uvajte se kvasca farisejskoga, koji je licemjerje.

12:2 Jer ni{ta nije sakriveno {to se ne}e otkriti, ni tajno {to se ne}e doznati;

12:3 Jer {to u mraku rekoste, ~u}e se na vidjelu; i {to na uho {aptaste u klijetima, propovijeda}e se na krovovima.

12:4 Ali vam ka`em, prijateljima svojijem: ne bojte se od onijeh koji ubijaju tijelo i potom ne mogu ni{ta vi{e u~initi.

12:5 Nego }u vam kazati koga da se bojite: bojte se onoga koji ima vlast po{to ubije baciti u pakao; da, ka`em vam, onoga se bojte.

12:6 Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? i nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom.

12:7 A u vas je i kosa na glavi izbrojena. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.

12:8 Nego vam ka`em: koji god prizna mene pred ljudima prizna}e i sin ~ovje~ij njega pred an|elima Bo`ijim;

12:9 A koji se odre~e mene pred ljudima njega }e se odre}i pred an|elima Bo`ijim.

12:10 I svaki koji re~e rije~ na sina ~ovje~ijega oprostite mu se, a koji huli na svetoga Duha ne}e mu se oprostiti.

12:11 A kad vas dovedu u zbornice i na sudove i pred poglavare, ne brinite se kako }ete ili {ta odgovoriti, ili {ta }ete kazati;

12:12 Jer }e vas sveti Duh nau~iti u onaj ~as {ta treba re}i.

12:13 Re~e mu pak neki iz naroda: u~itelju! reci bratu mojemu da podijeli sa mnom dostojanje.

12:14 A on mu re~e: ~ovje~e! ko je mene postavio sudijom ili kmetom nad vama?

12:15 A njima re~e: gledajte i ~uvajte se od lakomstva; jer niko ne `ivi onijem {to je suvi{e bogat.

12:16 Kaza im pak pri~u govore}i: u jednoga bogatog ~ovjeka rodi njiva.

12:17 I mi{lja{e u sebi govore}i: {ta }u ~initi? nemam u {to sabrati svoje ljetine.

12:18 I re~e: evo ovo }u ~initi: pokvari}u `itnice svoje i na~ini}u ve}e; i ondje }u sabrati sva svoja `ita i dobro svoje;

12:19 I kaza}u du{i svojoj: du{o! ima{ mnogo imanje na mnogo godina; po~ivaj, jedi, pij, veseli se.

12:20 A Bog njemu re~e: bezumni~e! ovu no}e uze}e du{u tvoju od tebe; a {to si pripravio ~ije biti?

12:21 Tako biva onome koji sebi te~e blago a ne bogati se u Boga.

12:22 A u~enicima svojijem re~e: zato vam ka`em: ne brinite se du{om svojom {ta }ete jesti; ni tijelom u {to }ete se obu}i:

12:23 Du{a je prete`nija od jela i tijelo od odijela.

12:24 Pogledajte gavrane kako ne siju, ni `anju, koji nemaju podruma ni `itnica, i Bog ih hrani: a koliko ste vi prete`niji od ptica?

12:25 A ko od vas brinu}i se mo`e primaknuti rastu svojem lakat jedan?

12:26 A kad ni najmanje {to ne mo`ete, za{to se brinete za ostalo?

12:27 Pogledajte ljiljane kako rastu: ne trude se, niti predu; ali ja vam ka`em da ni Solomun u svoj slavi svojoj ne obu~e se kao jedan od njih.

12:28 A kad travu po polju, koja danas jest a sjutra se u pe} baca, Bog tako odijeva, akamoli vas, malovjerni!

12:29 I vi ne i{tite {ta }ete jesti ili {ta }ete piti, i ne brinite se;

12:30 Jer ovo sve i{tu i neznabo{ci ovoga svijeta; a otac va{ zna da vama treba ovo.

12:31 Nego i{tite carstva Bo`ijega, i ovo }e vam se sve dodati.

12:32 Ne boj se malo stado! jer bi volja va{ega oca da vam da carstvo.

12:33 Prodajte {to imate i dajte milostinju; na~inite sebi torbe koje ne}e ovet{ati, haznu koja se nikad ne}e isprazniti, na nebesima, gdje se lupe`ne priku~uje niti moljac jede.

12:34 Jer gdje je va{e blago ondje }e biti i srce va{e.

12:35 Neka budu va{a bedra zapregnuta i svije}e zapaljene;

12:36 I vi kao ljudi koji ~ekaju gospodara svojega kad se vrati sa svadbe da mu odmah otvore kako do|e i kucne.

12:37 Blago onijem slugama koje na|e gospodar kad do|e a oni stra`e. Zaista vam ka`em da }e se zapregnuti, i posadi}e ih, i pristupi}e te }e im slu`iti.

12:38 I ako do|e u drugu stra`u, i u tre}u stra`u do|e, i na|e ih tako, blago onijem slugama.

12:39 Ali ovo znajte: kad bi znao doma}in u koji }e ~as do}i lupe`, ~uvao bi i ne bi dao potkopati ku}e svoje.

12:40 I vi dakle budite gotovi: jer u koji ~as ne mislite do}i }e sin ~ovje~ij.

12:41 A Petar mu re~e: Gospode! govori{ li nama ovu pri~u ili svima?

12:42 A Gospod re~e: ko je dakle taj vjerni i mudri pristav kojega postavi gospodar nad ~eljadi svojom da im daje hranu na obrok?

12:43 Blago tome sluzi kojega do{av{i gospodar njegov na|e da izvr{uje tako.

12:44 Zaista vam ka`em: nad svijem svojijem imanjem postavi}e ga.

12:45 Ako li re~e sluga u srcu svojem: ne}e moj gospodar jo{ zadugo do}i; i stane biti sluge i slu{kinje, i jesti i piti, i opijati se;

12:46 Do}i }e gospodar toga sluge u dan kad se ne nada, i u ~as kad ne misli, i rasje}i }e ga, i dijel njegov metnu}e s nevjernima.

12:47 A onaj sluga koji zna volju gospodara svojega, i nije se pripradio, niti u~inio po volji njegovoj, bi}e vrlo bijen;

12:48 A koji ne zna pa zaslu`i boj, bi}e malo bijen. Kome je god mnogo dano mnogo }e se iskati od njega; a kome preda{e najvi{e najvi{e }e iskati od njega.

12:49 Ja sam do{ao da bacim oganj na zemlju; i kako bi mi se htjelo da se ve} zapalio!

12:50 Ali se meni valja krstiti kr{tenjem, i kako mi je te{ko dok se ne svr{i!

12:51 Mislite li da sam ja do{ao da dam mir na zemlju? Ne, ka`em vam, nego razdor.

12:52 Jer }e otsele pet u jednoj ku}i biti razdijeljeni, usta}e tri na dva, i dva na tri.

12:53 Usta}e otac na sina i sin na oca; mati na k}er i k}i na mater; svekrva na snahu svoju i snaha na svekrvu svoju.

12:54 A narodu govora{e: kad vidite oblak gdje se di`e od zapada odmah ka`ete: bi}e da`d; i biva tako.

12:55 I kad vidite jug gdje duva ka`ete: bi}e vru}ina; i biva.

12:56 Licemjeri! lice neba i zemlje umijete poznavati, a vremena ovoga kako ne poznajete?

12:57 Za{to pak i sami od sebe ne sudite pravedno?

12:58 Jer kad ide{ sa svojijem suparnikom knezu, gledaj ne bi li se na putu s njim poravnao da te ne pritegne sudiji, i sudija da te ne preda sluzi, i sluga da te ne baci u tamnicu.

12:59 Ka`em ti: ne}e{ odande izi}i dok ne da{ i po{ljednega dinara.

GLAVA 13

Uto vrijeme pak do|o{e neki i kaza{e za Galilejce kojijeh krv pomije{a Pilat sa `rtvama njihovijem.

13:2 I odgovaraju}i Isus re~e im: mislite li da su ti Galilejci bili najgrje{niji od sviju Galilejaca, jer tako postrada{e?

13:3 Ne, ka`em vam, nego ako se ne pokajete, svi }ete tako izginuti.

13:4 Ili oni osamnaest {to na njih pade kula Siloamska i pobi ih, mislite li da su oni najkrivlji bili od sviju Jerusallimljana?

13:5 Ne, ka`em vam, nego ako se ne pokajete, svi }ete tako izginuti.

13:6 Kaza im pak ovu pri~u: jedan ~ovjek imadija{e smokvu usa|enu u svome vinogradu, i do|e da tra`i roda na njoj, i ne na|e.

13:7 Onda re~e vinogradaru: evo tre}a godina kako dolazim i tra`im roda na ovoj smokvi, i ne nalazim; posijeci je dakle, za{to zemlji da smeta?

13:8 A on odgovaraju}i re~e mu: gospodaru! ostavi je i za ovu godinu dok okopam oko nje i obaspem gnojem;

13:9 Pa da ako rodi: ako li ne, posje}i }e{ je na godinu.

13:10 A kad u~a{e u jednoj zbornici u subotu,

13:11 I gle, bje{e ondje `ena bolesna od duha osamnaest godina, i bje{e zgr~ena, i ne moga{e se ispraviti.

13:12 A kad je vidje, dozva je Isus i re~e joj: `eno! opro{tena si od bolesti svoje.

13:13 I metnu na nju ruke, i odmah se ispravi i hvalja{e Boga.

13:14 A starje{ina od zbornice sr|a{e se {to je Isus iscijeli u subotu, i odgovaraju}i re~e narodu: {est je dana u koje treba raditi, u one dakle dolazite te se lije~ite, a ne u dan subotni.

13:15 A Gospod mu odgovori i re~e: licemjere! svaki od vas u subotu ne odre{uje li svojega vola ili magarca od jasala, i ne vodi da napoji?

13:16 A ovu k}er Avraamovu koju sveza sotona evo osamnaesta godina, ne treba{e li je odrije{iti iz ove sveze u dan subotni?

13:17 I kad on ovo govora{e sti|ahu se svi koji mu se protivljahu; i sav narod radova{e se za sva njegova slavna djela.

13:18 A on im re~e: kakvo je carstvo Bo`ije? i kako }u kazati da je?

13:19 Ono je kao zrno goru{i~ino, koje uzev{i ~ovjek baci u vrt svoj, i uzraste i posta drvo veliko, i ptice nebeske useli{e se u grane njegove.

13:20 Opet re~e: kakvo }u kazati da je carstvo Bo`ije?

13:21 Ono je kao kvasac koji uzev{i `ena metnu u tri kovanje bra{na, dok ne uskise sve.

13:22 I prola`a{e po gradovima i selima u~e}i i putuju}i u Jerusallim.

13:23 Re~e mu pak neko: Gospode! je li malo onijeh koji }e biti spaseni? A on im re~e:

13:24 Navalite da u|ete na tijesna vrata; jer vam ka`em: mnogi }e tra`iti da u|u i ne}e mo}i:

13:25 Kad ustane doma}in i zatvori vrata, i stajete napolju stajati i kucati u vrata govore}i: Gospode! Gospode! otvori nam; i odgovaraju}i re}i }e vam: ne poznajem vas otkuda ste.

13:26 Tada }ete stati govoriti: mi jedosmo pred tobom i pismo, i po ulicama na{ijem u~io si.

13:27 A on }e re}i: ka`em vam: ne poznajem vas otkuda ste; otstupite od mene svi koji nepravdu ~inite.

13:28 Ondje }e biti pla~ i {krgut zuba, kad vidite Avraama i Isaka i Jakova i sve proroke u carstvu Bo`ijemu, a sebe napolje istjerane.

13:29 I do}i }e od istoka i zapada i sjevera i juga i sje{e za trpezu u carstvu Bo`ijemu.

13:30 I gle, ima po{ljednijih koji }e biti prvi, i ima prvijeh koji }e biti po{ljednji.

13:31 U taj dan pristupi{e neki od fariseja govore}i mu: izi|i i idi odavde, jer Irod ho}e da te ubije.

13:32 I re~e im: idite te ka`ite onoj lisici: evo izgonim |avole i iscijeljujem danas i sjutra, a tre}i dan svr{i}u.

13:33 Ali danas i sjutra i prekosjutra treba mi i}i; jer prorok ne mo`e poginuti izvan Jerusalima.

13:34 Jerusalime, Jerusalime, koji ubija{ proroke i zasipa{ kamenjem poslana k sebi! koliko puta htjeh da skupim ~eda tvoja kao koko{ gnijezdo svoje pod krila, i ne htjeste!

13:35 Eto }e vam se ostaviti ku}a va{a pusta; a ja vam ka`em: ne}ete mene vidjeti dok ne do|e da re~ete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

GLAVA 14

I dogodi mu se da do|e u subotu u ku}u jednoga kneza farisejskoga da jede hljeb; i oni motrahu na njega.

14:2 I gle, bje{e pred njim nekakav ~ovjek na kome bje{e debela bolest.

14:3 I odgovaraju}i Isus re~e zakonicima i fari-sejima govore}i: je li slobodno u subotu iscjeljivati?

14:4 A oni o}utje{e. I dohvativ{i ga se iscijeli ga i otpusti.

14:5 I odgovaraju}i re~e im: koji od vas ne bi svojega magarca ili vola da mu padne u bunar odmah izvadio u dan subotni?

14:6 I ne mogo{e mu odgovoriti na to.

14:7 A gostima kaza pri~u, kad opazi kako izbi-
rahu za~elja, i re~e im:

14:8 Kad te ko pozove na svadbu, ne sjedaj u za-
~elje, da ne bude me|u gostima ko stariji od tebe;

14:9 I da ne bi do{ao onaj koji je pozvao tebe i njega, i rekao ti: podaj mjesto ovome: i onda }e{ sa stidom sjesti na ni`e mjesto.

14:10 Nego kad te ko pozove, do{av{i sjedi na po{ljednje mjesto, da ti re~e kad do|e onaj koji te pozva: prijatelju! pomakni se vi{e; tada }e tebi biti ~ast pred onima koji sjede s tobom za trpezom.

14:11 Jer svaki koji se podi`e, ponizi}e se; a ko-
ji se poni`uje, podignu}e se.

14:12 A i onome {to ih je pozvao re~e: kad daje{ objed ili ve~eru, ne zovi prijatelja svojijeh, ni bra}e svoje, ni ro|aka svojijeh, ni susjeda bogatijeh, da ne bi i oni tebe kad pozvali i vratili ti;

14:13 Nego kad ~ini{ gozbu, zovi siromahe, kljaste, hrome, slijepe;

14:14 I blago }e ti biti {to ti oni ne mogu vratiti; nego }e ti se vratiti o vaskrseniju pravednijeh.

14:15 A kad ~u to neki od onijeh {to sje|ahu s njim za trpezom re~e mu: blago onome koji jede hljeba u carstvu Bo`ijemu!

14:16 A on mu re~e: jedan ~ovjek zgotovi veliku ve~eru, i pozva mnoge;

14:17 I kad bi vrijeme ve~eri, posla slugu svoje-
ga da ka`e zvanima: hajdete, jer je ve} sve gotovo.

14:18 I po~e{e se izgovarati svi redom; prvi mu re~e: kupih njivu, i valja mi i}i da je vidim; molim te izgovori me.

14:19 I drugi re~e: kupih pet jarmova volova, i idem da ih ogledam; molim te, izgovori me.

14:20 I tre}i re~e: o`enih se, i zato ne mogu do-
}i.

14:21 I do{av{i sluga taj kaza ovo gospodaru svome. Tada se rasrdi doma}in i re~e sluzi svome: idi brzo na raskr{a i ulice gradske, i dovedi amo siromahe, i kljaste, i bogaljaste, i slijepe.

14:22 I re~e sluga: gospodaru, u~inio sam kako si zapovjedio, i jo{ mjesta ima.

14:23 I re~e gospodar sluzi: izi|i na putove i me|u ograde, te natjeraj da do|u da mi se napuni ku}a.

14:24 Jer vam ka`em da nijedan od onijeh zva-
nijeh ljudi ne}e okusiti moje ve~ere. Jer je mnogo zvanijeh, ali je malo izabranijeh.

14:25 I|a{e pak s njim mno{tvo naroda, i obazrev{i se re~e im:

14:26 Ako ko do|e k meni a ne mrzi na svojega oca, i na mater, i na `enu, i na djecu, i na bra}u, i na sestre i na samu du{u svoju, ne mo`e biti moj u~enik.

14:27 I ko ne nosi krsta svojega i za mnom ne ide, ne mo`e biti moj u~enik.

14:28 I koji od vas kad ho}e da zida kulu ne sjede najprije i ne prora~uni {ta }e ga stati, da vidi ima li da mo`e dovr{iti?

14:29 Da ne bi, kad postavi temelj i ne uzmo`e dovr{iti, svi koji gledaju stali mu se rugati

14:30 Govore}i: ovaj ~ovjek po~e zidati, i ne mo`e da dovr{i.

14:31 Ili koji car kad po|e s vojskom da se pobije s drugijem carem ne sjede najprije i ne dr`i vijeku mo`e li s deset hiljada sresti onoga {to ide na njega sa dvadeset hiljada?

14:32 Ako li ne mo`e, a on po{lje poslenike dok je ovaj jo{ daleko i moli da se pomire.

14:33 Tako dakle svaki od vas koji se ne odre~e svega {to ima ne mo`e biti moj u~enik.

14:34 So je dobra, ali ako so obljutavi, ~im }e se osoliti?

14:35 Niti je potrebna u zemlju ni u gnoj; nego je prospu napolje. Ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

GLAVA 15

I pribli`avahu se k njemu svi carinici i grje{nici da ga ~uju.

15:2 I vikahu na njega fariseji i knji`evnici govore}i: ovaj prima grje{nike i jede s njima.

15:3 A on im kaza pri~u ovu govore}i:

15:4 Koji ~ovjek od vas imaju}i sto ovaca i izgubiv{i jednu od njih ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom dok je ne na|e?

15:5 I na{av{i digne je na rame svoje raduju}i se,

15:6 I do{av{i ku}i sazove prijatelje i susjede govore}i im: radujte se sa mnom: ja na|oh svoju ovcu izgubljenju.

15:7 Ka`em vam da }e tako biti ve}a radost na nebu za jednoga grje{nika koji se kaje, negoli za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanje.

15:8 Ili koja `ena imaju}i deset dinara, ako izgubi jedan dinar, ne zapali svije}e, i ne pomete ku}e, i ne tra`i dobro dok ne na|e?

15:9 I na{av{i sazove drugarice i susjede govore}i: radujte se sa mnom: ja na|oh dinar izgubljeni.

15:10 Tako, ka`em vam, biva radost pred an|elima Bo`ijima za jednoga grje{nika koji se kaje.

15:11 I re~e: jedan ~ovjek ima{e dva sina,

15:12 I re~e mla|i od njih ocu: o~e! daj mi dio imanja {to pripada meni. I otac im podijeli imanje.

15:13 I potom do nekoliko dana pokupi mla|i sin sve svoje, i otide u daljnu zemlju; i onamo prosu imanje svoje `ivje}i besputno.

15:14 A kad potro{i sve, postade velika glad u onoj zemlji, i on se na|e u nevolji.

15:15 I oti{av{i pribi se kod jednoga ~ovjeka u onoj zemlji; i on ga posla u polje svoje da ~uva svinje.

15:16 I `elja{e napuniti trbuh svoj ro{~i}ima koje svinje je|ahu, i niko mu ih ne dava{e.

15:17 A kad do|e k sebi, re~e: koliko najamnika u oca mojega imaju hljeba i suvi{e, a ja umirem od gladi!

15:18 Usta}u i idem ocu svojemu, pa }u mu re}i: o~e! sagrije{ih nebu i tebi,

15:19 I ve} nijesam dostojan nazvati se sin tvoj: primi me kao jednoga od svojijeh najamnika.

15:20 I ustav{i otide ocu svojemu. A kad je jo{ podaleko bio, ugleda ga otac njegov, i sa`ali mu se, i potr~av{i zagrli ga i cjeliva ga.

15:21 A sin mu re~e: o~e, sagrije{ih nebu i tebi, i ve} nijesam dostojan nazvati se sin tvoj.

15:22 A otac re~e slugama svojijem: iznesite najljep{u haljinu i obucite ga, i podajte mu prsten na ruku i obu}u na noge.

15:23 I dovedite tele ugojeno te zakoljite, da jedemo i da se veselimo.

15:24 Jer ovaj moj sin bje{e mrtav, i o`ivlje; i izgubljen bje{e, i na|e se. I stado{e se veseliti.

15:25 A sin njegov stariji bija{e u polju, i dola-ze}i kad se pribli`i ku}i ~u pjevanje i podvikivanje.

15:26 I dozvav{i jednoga od slugu zapita: {ta je to?

15:27 A on mu re~e: brat tvoj do|e; i otac tvoj zakla tele ugojeno, {to ga je zdrava vidio.

15:28 A on se rasrdi i ne {adija{e da u|e. Tada izi|e otac njegov i molja{e ga.

15:29 A on odgovaraju}i re~e ocu: eto te slu`im toliko godina, i nikad ne prestupih tvoje zapovijesti, pa meni nikad nijesi dao jareta da bih se prove-selio sa svojijem dru{tvom;

15:30 A kad do|e taj tvoj sin koji ti je imanje prosuo s kurvama, zaklao si mu tele ugojeno.

15:31 A on mu re~e: sine! ti si svagda sa mnom, i sve je moje tvoje.

15:32 Trebalo se razveseliti i obradovati, jer ovaj brat tvoj mrtav bje{e, i o`ivlje; i izgubljen bje-{e i na|e se.

GLAVA 16

Au~enicima svojijem govora{e: bija{e jedan ~ovjek bogat koji ima{e pristava, i toga obla-ga{e kod njega da mu prosipa imanje,

16:2 I dozvav{i ga re~e mu: {ta ovo ja ~ujem za tebe? Daj ra~un kako si ku}io ku}u: jer vi{e ne mo-`e{ ku}om upravljati.

16:3 A pristav od ku}e re~e u sebi: {ta }u ~initi? Gospodar moj uzima od mene upravljanje ku}e: kopati ne mogu, prositi stidim se.

16:4 Znam {ta }u ~initi da bi me primili u ku}e svoje kad mi se oduzme upravljanje ku}e.

16:5 I dozvav{i redom du`nike gospodara svoje-ga re~e prvome: koliko si du`an gospodaru moje-mu?

16:6 A on re~e: sto oka ulja. I re~e mu: uzmi pi-smo svoje i sjedi brzo te napi{i pedeset.

16:7 A potom re~e drugome: a ti koliko si du-`an? A on re~e: sto oka p{enice. I re~e mu: uzmi pismo svoje i napi{i osamdeset.

16:8 I pohvali gospodar nevjernoga pristava {to mudro u~ini; jer su sinovi ovoga vijeka mudriji od sinova vidjela u svojem nara{taju.

16:9 I ja vama ka`em: na~inite sebi prijatelje ne-pravednijem bogatstvom, da bi vas kad osiroma{ite primili u vje~ne ku}e.

16:10 Koji je vjeran u malom i u mnogom je vjeran; a ko je nevjeran u malom i u mnogom je nevjeran.

16:11 Ako dakle u nepravednom bogatstvu vjer-ni ne biste, ko }e vam u istinom vjerovati?

16:12 I ako u tu|em ne biste vjerni, ko }e vam dati va{e?

16:13 Nikakav pak sluga ne mo`e dva gospoda-ra slu`iti; jer ili }e na jednoga mrziti a drugoga lju-bitu, ili }e jednome voljeti a za drugoga ne mariti. Ne mo`ete slu`iti Bogu i bogatstvu.

16:14 A ovo sve slu{ahu i fariseji, koji bijahu srebroljupci, i rugahu mu se.

16:15 I re~e im: vi ste oni koji se gradite praved-ni pred ljudima; ali Bog zna srca va{a; jer {to je u ljudi visoko ono je mrzost pred Bogom.

16:16 Zakon i proroci su do Jovana; otsele se carstvo Bo`ije propovijeda jevan|eljem, i svaki na-valjuje da u|e u njega.

16:17 La{nje je pak nebu i zemlji pro}i negoli jednoj titli iz zakona propasti.

16:18 Svaki koji pu{ta `enu svoju i uzima dru-gu, preljubu ~ini; i koji se `eni pu{tenicom, prelju-bu ~ini.

16:19 ^ovjek neki pak bje{e bogat, koji se obla-~a{e u skerlet i u svilu, i `ivlja{e svaki dan gospod-ski i veselja{e se.

16:20 A bija{e jedan siromah, po imenu Lazar, koji le`a{e pred njegovijem vratima gnojav,

16:21 I `elja{e da se nasiti mrvama koje padahu s trpeze bogatoga; jo{ i psi dola`ahu i lizahu gnoj njegov.

16:22 A kad umrije siromah, odneso{e ga an|eli u naru~je Avraamovo; a umrije i bogati, i zakopa{e ga.

16:23 I u paklu kad bje{e u mukama podi`e o-i svoje i ugleda izdaleka Avraama i Lazara u naru~ju njegovu,

16:24 I povikav{i re~e: o~e Avraame! smiluj se na me i po{lji mi Lazara neka umo~i u vodu vrh od prsta svojega, i da mi rashladi jezik; jer se mu~im u ovome plamenu.

16:25 A Avraam re~e: sinko! opomeni se da si ti primio dobra svoja u `ivotu svome, i Lazar opet zla; a sad se on tje{i, a ti se mu~i{.

16:26 I preko svega toga postavljena je me|u nama i vama velika propast, da ovi koji bi htjeli odovud k vama prije{i, ne mogu, niti oni otuda k nama da prelaze.

16:27 Tada re~e: molim te dakle, o~e, da ga po{alje{ ku}i oca mojega,

16:28 Jer imam pet bra}e: neka im posvjedo~i da ne bi i oni do{li na ovo mjesto mu~enja.

16:29 Re~e mu Avraam: oni imaju Mojsija i proroke, neka njih slu{aju.

16:30 A on re~e: ne, o~e Avraame! nego ako im do|e ko iz mrtvijen pokaja}e se.

16:31 A Avraam re~e mu: ako ne slu{aju Mojsija i proroka, da ko i iz mrtvijen ustane ne}e vjerovati.

GLAVA 17

Au~enicima re~e: nije mogu}e da ne do|u sablazni; ali te{ko onome s koga dolaze;

17:2 Bolje bi mu bilo da mu se vodeni~ni kamen objesi o vratu, i da ga bace u more, nego da sablazni jednoga od ovijen malijen.

17:3 ^uvajte se. Ako ti sagrije{i brat tvoj, nakaraj ga; pa ako se pokaje, oprosti mu.

17:4 I ako ti sedam puta na dan sagrije{i, i sedam puta na dan do|e k tebi i re~e: kajem se, oprosti mu.

17:5 I reko{e apostoli Gospodu: dometni nam vjere.

17:6 A Gospod re~e: kad biste imali vjere koliko zrno goru{i-ino, i rekli biste ovome dubu: i{~upaj se i usadi se u more, i poslu{ao bi vas.

17:7 Koji pak od vas kad ima slugu koji ore ili ~uva stoku pa kad do|e iz polja, re~e mu: hodi brzo i sjedi za trpezu?

17:8 Nego ne ka`e li mu: ugotovi mi da ve~eram, i zapregni se te mi slu`i dok jedem i pijem, pa onda i ti jedi i pij?

17:9 Eda li }e on zahvaliti sluzi tome kad svr{i {to mu se zapovjedi? Ne vjerujem.

17:10 Tako i vi kad svr{ite sve {to vam je zapovjeleno, govorite: mi smo zaludne sluge, jer u~inismo {to smo bili du`ni ~initi.

17:11 I kad i|a{e u Jerusalem, on prola`a{e izme|u Samarije i Galileje.

17:12 I kad ula`a{e u jedno selo sreto{e ga deset gubavijen ljudi, koji sta{e izdaleka,

17:13 I podigo{e glas govore{i: Isuse u~itelju! pomiluj nas.

17:14 I vidjev{i ih re~e im: idite i poka`ite se sve{tenicima. I oni idu}i o~isti{e se.

17:15 A jedan od njih vidjev{i da se iscijeli povrati se hvale}i Boga iza glasa,

17:16 I pade ni~ice pred noge njegove, i zahvali mu. I to bje{e Samarjanin.

17:17 A Isus odgovaraju}i re~e: ne iscijeli{e li se deseterica? Gdje su dakle deveterica?

17:18 Kako se me|u njima koji ne na|e da se vrati da zahvali Bogu, nego sam ovaj tu|in?

17:19 I re~e mu: ustani, idi; vjera tvoja pomo`e ti.

17:20 A kad ga upita{e fariseji: kad }e do}i carstvo Bo`ije? odgovaraju}i re~e im: carstvo Bo`ije ne}e do}i da se vidi;

17:21 Niti }e se kazati: evo ga ovdje ili ondje; jer gle, carstvo je Bo`ije unutra u vama.

17:22 A u~enicima re~e: do}i }e vrijeme kad }ete za`eljati da vidite jedan dan sina ~ovje~ijega, i ne}ete vidjeti.

17:23 I re}i }e vam: evo ovdje je, ili: eno ondje; ali ne izlazite, niti tra`ite.

17:24 Jer kako {to munja sine s neba, i zasvijetli se preko svega {to je pod nebom, tako }e biti i sin ~ovje~ij u svoj dan.

17:25 Ali mu najprije treba mnogo postradati, i okrivljenu biti od roda ovoga.

17:26 I kako je bilo u vrijeme Nojevo onako }e biti u dane sina ~ovje~ijega:

17:27 Je|ahu, pijahu, `enjahu se, udavahu se do onoga dana kad Noje u|e u kov~eg, i do|e potop i pogubi sve.

17:28 Tako kao {to bi u dane Lotove: je|ahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sa|ahu, zidahu;

17:29 A u dan kad izi|e Lot iz Sodoma, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve.

17:30 Tako }e biti i u onaj dan kad }e se javiti sin ~ovje~ij.

17:31 U onaj dan koji se desi na krovu a poku}stvo njegovo u ku}i, neka ne silazi da ga uzme; i koji se desi u polju, tako neka se ne vra}a natrag.

17:32 Opominjite se `ene Lotove.

17:33 Koji po|e da sa~uva du{u svoju, izgubi}e je; a koji je izgubi, o`ivlje}e je.

17:34 Ka`em vam: u onu no} bi}e dva na jednome odru, jedan }e se uzeti a drugi }e se ostaviti;

17:35 Dvije }e mljeti zajedno, jedna }e se uzeti a druga }e se ostaviti;

17:36 Dva }e biti na njivi, jedan }e se uzeti a drugi }e se ostaviti.

17:37 I odgovaraju}i reko{e mu: gdje, Gospode? A on im re~e: gdje je strvina onamo }e se i orlovi skupiti.

GLAVA 18

Kaza im pak i pri~u kako se treba svagda moliti Bogu, i ne dati da dotu`i,

18:2 Govore}i: u jednome gradu bija}e jedan sudija koji se Boga ne boja}e i ljudi ne sti|a}e.

18:3 A u onome gradu bija}e jedna udovica i do-la`a}e k njemu govore}i: ne daj me mojemu suparniku.

18:4 I ne {adija}e zadugo. A najposlije re~e u sebi: ako se i ne bojim Boga i ljudi ne sramim,

18:5 No budu}i da mi dosa|uje ova udovica, odbrani}u je, da mi jednako ne dolazi i ne dosa|uje.

18:6 Tada re~e Gospod: ~ujte {ta govori nepravedni sudija.

18:7 Akamoli Bog ne}e odbraniti izbranih svojijeh koji ga mole dan i no}?

18:8 Ka`em vam da }e ih odbraniti brzo. Ali sin ~ovje~ij kad do|e ho}e li na}i vjeru na zemlji?

18:9 A i drugima koji mi{ljahu za sebe da su pravednici i druge uni{tavahu kaza pri~u ovu:

18:10 Dva ~ovjeka u|o{e u crkvu da se mole Bogu, jedan farisej i drugi carinik.

18:11 Farisej stade i molja}e se u sebi ovako: Bo`e! hvalim te {to ja nijesam kao ostali ljudi: hajduci, nepravednici, preljubo~inci ili kao ovaj carinik.

18:12 Postim dvaput u nedjelji; dajem desetak od svega {to imam.

18:13 A carinik izdaleka staja}e, i ne {a}e ni o~iju podignuti na nebo, nego bija}e prsi svoje govore}i: Bo`e! milostiv budi meni grje{nome.

18:14 Ka`em vam da ovaj otide opravdan ku}i svojoj, a ne onaj. Jer svaki koji se sam podi`e ponizi}e se; a koji se sam poni`uje podignu}e se.

18:15 Dono{ahu k njemu i djecu da ih se dotakne; a kad vidje}e u~enici, zaprijeti}e im.

18:16 A Isus dozvav{i ih re~e: pustite djecu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takovijeh carstvo Bo`ije.

18:17 I ka`em vam zaista: koji ne primi carstva Bo`ijega kao dijete, ne}e u}i u njega.

18:18 I zapita ga jedan knez govore}i: u~itelju blagi! {ta da u~inim da naslijedim `ivot vje~ni?

18:19 A Isus re~e mu: {to me zove{ blagijem? niko nije blag osim jednoga Boga.

18:20 Zapovijesti zna{e: ne ~ini preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svjedo~i la`no; po{tuj oca i mater svoju.

18:21 A on re~e: sve sam ovo sa~uvao od mladosti svoje.

18:22 A kad to ~u Isus re~e mu: jo{ ti jedno nedostaje: prodaj sve {to ima{ i razdaj siromasima; i ima}e{ blago na nebu; i hajde za mnom.

18:23 A kad on ~u to postade `alostan, jer bje}e vrlo bogat.

18:24 A kad ga vidje Isus gdje postade `alostan, re~e: kako je te{ko u}i u carstvo Bo`ije onima koji imaju bogatstvo!

18:25 Lak{e je kamili pro}i kroz iglene u{i negoli bogatome u}i u carstvo Bo`ije.

18:26 A oni koji slu{ahu reko{e: ko se dakle mo`e spasti?

18:27 A on re~e: {to je u ljudi nemogu}e u Boga je mogu}e.

18:28 A Petar re~e: eto mi smo ostavili sve i za tobom idemo.

18:29 A on im re~e: zaista vam ka`em: nema nijednoga koji bi ostavio ku}u, ili roditelje, ili bra}u, ili sestre, ili `enu, ili djecu carstva radi Bo`ijega,

18:30 Koji ne}e primiti vi{e u ovo vrijeme, i na onome svijetu `ivot vje~ni.

18:31 Uze pak dvanaestoricu i re~e im: evo idemo gore u Jerusalem, i sve }e se svr{iti {to su proroci pisali za sina ~ovje~ijega.

18:32 Jer }e ga predati neznabo{cima, i naruga}e mu se, i ru`i}e ga, i popljuva}e ga,

18:33 I bi}e ga, i ubi}e ga; i tre}i dan usta}e.

18:34 I oni ni{ta od toga ne razumje{e, i besjeda ova bje{e od njih sakrivena, i ne razumje{e {to im se kaza.

18:35 A kad se pribli`i k Jerihonu, jedan slijepac sje|a{e kraj puta prose}i.

18:36 A kad ~u narod gdje prolazi zapita: {ta je to?

18:37 I kaza{e mu da Isus Nazare}anin prolazi.

18:38 I povika govore}i: Isuse, sine Davidov! pomiluj me.

18:39 I prije}ahu mu oni {to i|ahu naprijed da u}uti; a on jo{ vi{e vika{e: sine Davidov! pomiluj me.

18:40 I Isus stade i zapovjedi da mu ga dovedu; a kad mu se pribli`i, zapita ga

18:41 Govore}i: {ta ho}e{ da ti u~inim? A on re~e: Gospode! da progledam.

18:42 A Isus re~e: progledaj; vjera tvoja pomo`e ti.

18:43 I odmah progleda, i po|e za njim hvale}i Boga. I svi ljudi koji vidje{e hvaljahu Boga.

GLAVA 19

I kad u|e u Jerihon i prola`a{e kroza nj, 19:2 I gle, ~ovjek po imenu Zakhej, koji bje{e starje{ina carini~ki, i bje{e bogat,

19:3 I iska{e da vidi Isusa da ga pozna; i ne moga{e od naroda, jer bje{e maloga rasta;

19:4 I potr~av{i naprijed, pope se na dud da ga vidi; jer mu je onuda trebalo pro}i.

19:5 I kad do|e Isus na ono mjesto, pogledav{i gore vidje ga, i re~e mu: Zakheju! si|i brzo; jer mi danas valja biti u tvojoj ku}i.

19:6 I si|e brzo; i primi ga raduju}i se.

19:7 I svi, kad vidje{e, vikahu na njega govore}i da grije{nome ~oveku do|e u ku}u.

19:8 A Zakhej stade i re~e Gospodu: Gospode! evo pola imanja svojega da}u siromasima, i ako sam koga zanio vrati}u onoliko ~etvoro.

19:9 A Isus mu re~e: danas do|e spasenije ku}i ovoj; jer je i ovo sin Avraamov.

19:10 Jer je sin ~ovje~ij do{ao da na|e i spase {to je izgubljeno.

19:11 A kad oni to slu{ahu nastavi kazivati pri~u; jer bje{e blizu Jerusalima, i mi{ljahu da }e se odmah javiti carstvo Bo`ije.

19:12 Re~e dakle: jedan ~ovjek od dobra roda otide u daljnu zemlju da primi sebi carstvo, i da se vrati.

19:13 Dozvav{i pak deset svojijeh sluga dade im deset kesa, i re~e im: trgujte dok se ja vratim.

19:14 I gra|ani njegovi mr`ahu na njega, i posla{e za njim poslanike govore}i: ne}emo da on caruje nad nama.

19:15 I kad se on vrati, po{to primi carstvo, re~e da dozovu one slugе kojima dade srebro, da vidi {ta je koji dobio.

19:16 Tada do|e prvi govore}i: gospodaru! kesa tvoja donese deset kesa.

19:17 I re~e mu: dobro, dobri slugo; kad si mi u malom bio vjeran evo ti vlast nad deset gradova.

19:18 I do|e drugi govore}i: gospodaru! kesa tvoja donese pet kesa.

19:19 A on re~e i onome: i ti budi nad pet gradova.

19:20 I tre}i do|e govore}i: gospodaru! evo tvoja kesa koju sam zavezao u ubrus i ~uvao.

19:21 Jer sam se bojao tebe: jer si ~ovjek tvrd: uzima{ {to nijesi ostavio, i `nje{ {to nijesi sijao.

19:22 A gospodar mu re~e: po tvojjem }u ti rije~ima suditi, zli slugo! znao si da sam ja tvrd ~ovjek, uzimam {to nijesam sijao:

19:23 Pa za{to nijesi dao mojega srebra trgovcima, i ja do{av{i primio bih ga s dobitkom?

19:24 I re~e onima {to stajahu pred njim: uzmite od njega kesu i podajte onome {to ima deset kesa.

19:25 I reko{e mu: gospodaru! on ima deset kesa.

19:26 A on im odgovori: jer vam ka`em da }e se svakome koji ima dati: a od onoga koji nema uze}e se od njega i ono {to ima.

19:27 A one moje neprijatelje koji nijesu htjeli da ja budem car nad njima, dovedite amo, i isijecite preda mnom.

19:28 I kazav{i ovo po|e naprijed, i i|a{e gore u Jerusolim.

19:29 I kad se pribli`i Vitfazi i Vitaniji kod gore koja se zva{e Maslinska, posla dva od u~enika svojih

19:30 Govore}i: idite u to selo prema vama, i kad u|ete u njega na}i }ete magare privezano na koje nikakav ~ovjek nikad nije usjedao; odrije{ite ga i dovedite.

19:31 I ako vas ko upita: za{to drije{ite: ovako mu ka`ite: ono Gospodu treba.

19:32 A kad otido{e poslani, na|o{e kao {to im kaza.

19:33 A kad oni drije{ahu magare reko{e im gospodari od njega: za{to drije{ite magare?

19:34 A oni reko{e: ono Gospodu treba.

19:35 I dovedo{e ga k Isusu, i baci{e haljine svoje na magare, i posadi{e Isusa.

19:36 A kad i|a{e, prostirahu haljine svoje po putu.

19:37 A kad se pribli`i ve} da si|e s gore Maslinske, po~e sve mno{tvo u~enika u radosti hvaliti Boga iza glasa za sva ~udesna {to su vidjeli,

19:38 Govore}i: blagosloven car koji ide u ime Gospodnje! mir na nebu i slava na visini!

19:39 I neki fariseji iz naroda reko{e mu: u~ite-lju! zaprijeti u~enicima svojijem.

19:40 I odgovaraju}i re~e im: ka`em vam: ako oni u}ute, kamenje }e povikati.

19:41 I kad se pribli`i, ugleda grad i zaplaka za njim

19:42 Govore}i: kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan {to je za mir tvoj! ali je sad sakriveno od o~iju svojih.

19:43 Jer }e do}i dani na tebe, i okru`i}e te neprijatelji tvoji opkopima, i opkoli}e te, i obuze}e te sa sviju strana;

19:44 I razbi}e tebe i djecu tvoju u tebi, i ne}e ostaviti u tebi kamena na kamenu, zato {to nijesi poznao vremena u kojemu si poho|en.

19:45 I u{av{i u crkvu stade izgoniti one {to prodavahu u njoj i kupovahu,

19:46 Govore}i im: u pismu stoji: dom moj dom je molitve, a vi na~iniste od njega pe}inu hajduku.

19:47 I u~a{e svaki dan u crkvi. A glavari sve{teni~ki i knji`evnici i starje{ine narodne gledahu da ga pogube.

19:48 I ne nala`ahu {ta bi mu u~inili; jer sav narod i|a{e za njim, i slu{ahu ga.

GLAVA 20

I kad on u jedan od onijeh dana u~a{e narod u crkvi i propovijeda{e jevan|elje, do|o{e glavari sve{teni~ki i knji`evnici sa starje{inama,

20:2 I reko{e mu govore}i: ka`i nam kakvom vlasti to ~ini{? Ili ko ti je dao vlast tu?

20:3 A on odgovaraju}i re~e im: i ja }u vas upitati jednu rije~, i ka`ite mi:

20:4 Kr{tenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi?

20:5 A oni pomi{ljahu u sebi govore}i: ako re~emo s neba, re}i }e: za{to mu dakle ne vjerovaste?

20:6 Ako li re~emo od ljudi, sav }e nas narod pobiti kamenjem; jer svi vjerovahu da Jovan bje{e prorok.

20:7 I odgovori{e: ne znamo otkuda.

20:8 A Isus im re~e: ni ja vama ne}u kazati kakvom vlasti ovo ~inim.

20:9 A narodu po~e kazivati pri~u ovu: jedan ~ovjek posadi vinograd, i dade ga vinogradarima pa otide na podugo vremena.

20:10 I u vrijeme posla k vinogradarima slugu da mu dadu od roda vinogradskoga; ali vinogradari izbi{e ga, i posla{e prazna.

20:11 I posla opet drugoga slugu; a oni i onoga izbi{e i osramotiv{i posla{e prazna.

20:12 I posla opet tre}ega; a oni i onoga rani{e, i istjera{e.

20:13 Onda re~e gospodar od vinograda: {ta }u ~initi? Da po{ljem sina svojega ljubaznoga: eda se kako zastide kad vide njega.

20:14 A vinogradari vidjev{i njega mi{ljahu u sebi govore}i: ovo je na{ljednik; hodite da ga ubijemo da na{e bude dostojanje.

20:15 I izvedo{e ga napolje iz vinograda i ubi{e. [ta }e dakle u~initi njima gospodar od vinograda?

20:16 Do}i }e i pogubi}e ove vinogradare, i da}e vinograd drugima. A oni {to slu{ahu reko{e: ne dao Bog!

20:17 A on pogledav{i na njih re~e: {ta zna~i dakle ono u pismu: kamen koji odbaci{e zidari onaj posta glava od ugla?

20:18 Svaki koji padne na taj kamen razbi}e se; a na koga on padne satr}e ga.

20:19 I gledahu glavari sve{teni~ki i knji`evnici u onaj ~as da dignu ruke na nj; ali se poboja{e naroda, jer razumje{e da njima ovu pri~u kaza.

20:20 I pa`ahu na njega, i posla{e vreb~e, koji se gra|ahu kao da su pobo`ni, ne bi li ga uhvatili u rije~i da ga predadu poglavarima i vlasti sudijinoj.

20:21 I upita{e ga govore}i: u~itelju! znamo da pravo govori{ i u~i{, i ne gleda{ ko je ko, nego zai~sta u~i{ putu Bo`ijemu:

20:22 Treba li nam }esaru davati hara~, ili ne?

20:23 A on razumjev{i njihovo lukavstvo re~e im: {ta me ku{ate?

20:24 Poka`ite mi dinar; ~iji je na njemu obraz i natpis? A oni odgovaraju}i reko{e: }esarev.

20:25 A on im re~e: podajte dakle {to je }esarevo }esaru, a {to je Bo`ije Bogu.

20:26 I ne mogo{e rije~i njegove pokuditi pred narodom; i divi{e se odgovoru njegovu, i umuko{e.

20:27 A pristupi{e neki od sadukeja koji ka`u da nema vaskrsenija, i pitahu ga

20:28 Govore}i: u~itelju! Mojsije nam napisa: ako kome umre brat koji ima `enu, i umre bez djece, da brat njegov uzme `enu, i da podigne sjeme bratu svojemu.

20:29 Bija{e sedam bra}e, i prvi uze `enu, i umrije bez djece;

20:30 I uze drugi `enu, i on umrije bez djece;

20:31 I tre}i je uze; a tako i svi sedam; i ne ostavi{e djece, i pomrije{e;

20:32 A poslije sviju umrije i `ena.

20:33 O vaskrseniju dakle koga }e od njih biti `ena? jer je ona sedmorici bila `ena.

20:34 I odgovaraju}i Isus re~e im: djeca ovoga svijeta `ene se i udaju;

20:35 A koji se udostoje dobiti onaj svijet i vaskrsenije iz mrtvih niti }e se `eniti ni udavati;

20:36 Jer vi{e ne mogu umrijeti; jer su kao an|eli; i sinovi su Bo`iji kad su sinovi vaskrsenija.

20:37 A da mrtvi ustaju, i Mojsije pokaza kod kupine gdje naziva Gospoda Boga Avraamova i Boga Isakova i Boga Jakovljeva.

20:38 A Bog nije Bog mrtvih nego `ivijeh; jer su njemu svi `ivi.

20:39 A neki od knji`evnika odgovaraju}i reko{e: u~itelju! dobro si kazao.

20:40 I ve} ne smijahu ni{ta da ga zapitaju. A on im re~e:

20:41 Kako govore da je Hristos sin Davidov?

20:42 Kad sam David govori u psaltiru: re~e Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane,

20:43 Dok polo`im neprijatelje tvoje podno`je nogama tvojima.

20:44 David dakle njega naziva Gospodom; pa kako mu je sin?

20:45 A kad sav narod slu{a{e, re~e u~enicima svojijem:

20:46 ^uvajte se od knji`evnika, koji ho}e da idu u duga~kijem haljinama, i tra`e da im se klanja po ulicama, i prvijeh mjesta po zbornicama, i za~lja na gozbama;

20:47 Koji jedu ku}e udovi~ke, i la`no se mole Bogu dugo. Oni }e jo{ ve}ma biti osu|eni.

GLAVA 21

Pogledav{i pak gore vidje bogate gdje me}u priloge svoje u haznu Bo`iju;

21:2 A vidje i jednu siroma{nu udovicu koja meta{e ondje dvije leptje;

21:3 I re~e: zaista vam ka`em: ova siroma{na udovica metnu vi{e od sviju:

21:4 Jer svi ovi metnu{e u prilog Bogu od suvi{ka svojega, a ona od sirotinje svoje metnu svu hranu svoju {to ima{e.

21:5 I kad neki govorahu za crkvu da je ukra{e~na lijepijem kamenjem i zakladima, re~e:

21:6 Do}i }e dani u koje od svega {to vidite ne}e ostati ni kamen na kamenu koji se ne}e razmetnuti.

21:7 Zapita{e ga pak govore}i: u~itelju! a kad }e to biti? i kakav je znak kad }e se to dogoditi?

21:8 A on re~e: ~uvajte se da vas ne prevare, jer }e mnogi do}i na ime moje govore}i: ja sam, i vrijeme se pribli`i. Ne idite dakle za njima.

21:9 A kad ~ujete ratove i bune, ne pla{ite se; jer to sve treba najprije da bude; ali jo{ nije tada po{ljedak.

21:10 Tada im re~e: usta}e narod na narod i carstvo na carstvo;

21:11 I zemlja }e se tresti vrlo po svijetu, i bi}e gladi i pomori i strahote i veliki znaci bi}e na nebu.

21:12 A prije svega ovoga metnu}e na vas ruke svoje i goni}e vas i predavati u zbornice i u tamni-

ce; vodi}e vas pred careve i kraljeve imena mojega radi.

21:13 A to }e vam se dogoditi za svjedo~anstvo.

21:14 Metnite dakle u srca svoja, da se prije ne pripravljate kako }ete odgovarati:

21:15 Jer }u vam ja dati usta i premudrost kojoj se ne}e mo}i protiviti ni odgovoriti svi va{i protivnici.

21:16 A predava}e vas i roditelji i bra}a i ro|aci i prijatelji; i pobi}e neke od vas.

21:17 I svi }e omrznuti na vas imena mojega radi.

21:18 I dlaka s glave va{e ne}e poginuti.

21:19 Trpljenjem svojijem spasavajte du{e svoje.

21:20 A kad vidite da Jerusolim opkoli vojska onda znajte da se pribli`ilo vrijeme da opusti.

21:21 Tada koji budu u Judeji neka bje`e u gore, i koji budu u gradu neka izlaze napolje; i koji su napolju neka ne ulaze u njega:

21:22 Jer su ovo dani osvete, da se izvr{i sve {to je napisano.

21:23 Ali te{ko trudnima i dojilicama u te dane! Jer }e biti velika nevolja na zemlji, gnjev na ovom narodu.

21:24 I pa}e od o{trica ma~a, i odve}e se u ropstvo po svijem narodima; i Jerusolim }e gaziti neznabo{ci dok se ne izvr{e vremena neznabo`aca.

21:25 I bi}e znaci u suncu i u mjesecu i u zvijezdama; i ljudima na zemlji tuga od smetnje i od huke morske i valova.

21:26 Ljudi }e umirati od straha i od ~ekanja onoga {to ide na zemlju; jer }e se i sile nebeske pokrenuti.

21:27 I tada }e ugledati sina ~ovje~ijega gdje ide na oblacima sa silom i slavom velikom.

21:28 A kad se po~ne ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje; jer se pribli`uje izbavljenje va{e.

21:29 I kaza im pri~u: gledajte na smokvu i na sva drveta;

21:30 Kad vidite da ve} potjeraju, sami znate da je blizu ljeto.

21:31 Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu carstvo Bo`ije.

21:32 Zaista vam ka`em da ovaj nara{taj ne}e pro}i dok se ovo sve ne zbude.

21:33 Nebo i zemlja pro}i }e, a rije~i moje ne}e pro}i.

21:34 Ali se ~uvajte da kako va{a srca ne ote`aju `deranjem i pijanstvom i brigama ovoga svijeta, i da vam ovaj dan ne do|e iznenada.

21:35 Jer }e do}i kao zamka na sve koji `ive po svoj zemlji.

21:36 Stra`ite dakle jednako i molite se Bogu da biste se udostojili ute}i od svega ovoga {to }e se zbiti, i stati pred sinom ~ovje~ijim.

21:37 I danju u~a{e u crkvi, a no}u izla`a{e i no}iva{e na gori koja se zove Maslinska.

21:38 I sav narod dola`a{e izjutra k njemu u crkvu da ga slu}aju.

GLAVA 22

Pribli`ava{e se pak praznik prijesnijeh hljebova koji se zove pasha.

22:2 I gledahu glavari sve{teni~ki i knji`evnici kako bi ga ubili; ali se bojahu naroda.

22:3 A sotona u|e u Judu, koji se zva{e Iskariot, i koji bje{e jedan od dvanaestorice.

22:4 I oti{av{i govori s glavarima sve{teni~kijem i sa starje{inama kako }e im ga izdati.

22:5 I oni se obradova{e, i ugovori{e da mu dadu novce.

22:6 I on se obre~e, i tra`a{e zgodna vremena da im ga preda tajno od naroda.

22:7 A do|e dan prijesnijeh hljebova u koji treba{e klati pashu;

22:8 I posla Petra i Jovana rekav{i: idite ugotovite nam pashu da jedemo.

22:9 A ovi mu reko{e: gdje ho}e{ da ugotovimo?

22:10 A on im re~e: eto kad u|ete u grad, sre{e vas ~ovjek koji nosi vodu u kr~agu; idite za njim u ku}u u koju on u|e,

22:11 I ka`ite doma}inu: u~itelj veli: gdje je gostionica gdje }u jesti pashu s u~enicima svojijem?

22:12 I on }e vam pokazati veliku sobu prostrtu; ondje ugotovite.

22:13 A oni otido{e i na|o{e kao {to im kaza; i ugotovi{e pashu.

22:14 I kad do|e ~as, sjede za trpezu, i dvanaest apostola s njim.

22:15 I re~e im: vrlo sam `eljeo da ovu pashu jedem s vama prije nego postradam;

22:16 Jer vam ka`em da je otsele ne}u jesti dok se ne svr{i u carstvu Bo`ijemu.

22:17 I uzev{i ~a{u dade hvalu, i re~e: uzmite je i razdijelite me|u sobom;

22:18 Jer vam ka`em da ne}u piti od roda vinaradskoga dok ne do|e carstvo Bo`ije.

22:19 I uzev{i hljeb dade hvalu, i prelomiv{i ga dade im govore}i: ovo je tijelo moje koje se daje za vas; ovo ~inite za moj spomen.

22:20 A tako i ~a{u po ve~eri, govore}i: ova je ~a{a novi zavjet mojom krvi koja se za vas proljeva.

22:21 Ali evo ruka izdajnika mojega sa mnom je na trpezi.

22:22 I sin ~ovje~ij dakle ide kao {to je ure|eno; ali te{ko ~ovjeku onome koji ga izdaje!

22:23 I oni sta{e tra`iti me|u sobom koji bi dakle od njih bio koji }e to u~initi.

22:24 A posta i prepiranje me|u njima koji bi se dr`ao me|u njima da je najve}i.

22:25 A on im re~e: carevi narodni vladaju narodom, a koji njim upravljaju, zovu se dobrotvori.

22:26 Ali vi nemojte tako; nego koji je najve}i me|u vama neka bude kao najmanji, i koji je starje{ina neka bude kao sluga.

22:27 Jer koji je ve}i, koji sjedi za trpezom ili koji slu`i? Nije li onaj koji sjedi za trpezom? A ja sam me|u vama kao sluga.

22:28 A vi ste oni koji ste se odr`ali sa mnom u mojijem napastima.

22:29 I ja ostavljam vama carstvo kao {to je otac moj meni ostavio:

22:30 Da jedete i pijete za trpezom mojom u carstvu mojemu, i da sjedite na prijestolima i sudite nad dvanaest koljena Izrailjevijeh.

22:31 Re-e pak Gospod: Simone! Simone! evo vas i te sotona da bi vas ~inio kao p{enicu.

22:32 A ja se molih za tebe da tvoja vjera ne prestane; i ti kadgod obrativ{i se utvrdi bra}u svojju.

22:33 A on mu re-e: Gospode! s tobom gotov sam i u tamnicu i na smrt i}i.

22:34 A on re-e: ka`em ti, Petre! danas ne}e zapjevati pijetao dok se triput ne odre-e{ da me poznaje{.

22:35 I re-e im: kad vas poslah bez kese i bez torbe i bez obu}e, eda vam {to nedostade? A oni reko{e: ni{ta.

22:36 A on im re-e: ali sad koji ima kesu neka je uzme, tako i torbu; a koji nema neka proda haljinu svoju i kupi no`.

22:37 Jer vam ka`em da jo{ i ovo treba na meni da se izvr{i {to stoji u pismu: i me|u zlo-ince metnu{e ga. Jer {to je pisano za mene, svr{uje se.

22:38 A oni reko{e: Gospode! evo ovdje dva no`a. A on im re-e: dosta je.

22:39 I izi{av{i otide po obi-aju na goru Maslinsku; a za njim otido{e u~enici njegovi.

22:40 A kad do|e na mjesto re-e im: molite se Bogu da ne padnete u napast.

22:41 I sam otstupi od njih kako se mo`e kameonom dobaciti, i kleknuv{i na koljena molja{e se Bogu

22:42 Govore{i: o~e! kad bi htio da pronese{ ovu ~a{u mimo mene! ali ne moja volja nego tvoja da bude.

22:43 A an|eo mu se javi s neba, i krijepi ga.

22:44 I budu{i u borenju, molja{e se bolje; znoj pak njegov bija{e kao kaplje krvi koje kapahu na zemlju.

22:45 I ustav{i od molitve do|e k u~enicima svojijem, i na|e ih a oni spavaju od `alosti,

22:46 I re-e im: {to spavate? ustanite, molite se Bogu da ne padnete u napast.

22:47 Dok on jo{ pak govora{e, gle, narod i jedan od dvanaestorice, koji se zva{e Juda, i|a{e pred njima, i pristupi k Isusu da ga cjeliva. Jer im ovo bija{e dao znak: koga cjelivam onaj je.

22:48 A Isus mu re-e: Juda! zar cjelivom izdaje{ sina ~ovje-ijega?

22:49 A kad oni {to bijahu s njim vidje{e {ta}e biti, reko{e mu: Gospode! da bijemo no`em?

22:50 I udari jedan od njih slugu poglavara sve{teni-koga, i otsije~e mu desno uho.

22:51 A Isus odgovaraju{i re-e: ostavite to. I dohvativ{i se do uha njegova iscijeli ga.

22:52 A glavarima sve{teni-kijem i vojvodama crkvenijem i starje{inama koji bijahu do{li na nj re-e Isus: zar kao na hajduka izi|oste s no`evima i koljem da me uhvatite?

22:53 Svaki dan bio sam s vama u crkvi i ne digoste ruku na mene; ali je sad va{ ~as i oblast tame.

22:54 A kad ga uhvati{e, odvedo{e ga i uvedo{e u dvor poglavara sve{teni-koga. A Petar i|a{e za njim izdaleka.

22:55 A kad oni nalo`i{e oganj nasred dvora i sje|ahu zajedno, i Petar sje|a{e me|u njima.

22:56 Vidjev{i ga pak jedna slu{kinja gdje sjedi kod ognja, i pogledav{i na nj re-e: i ovaj bje{e s njim.

22:57 A on ga se odre-e govore{i: `eno! ne poznajem ga.

22:58 I malo zatijem vidje ga drugi i re-e: i ti si od njih. A Petar re-e: ~ovje-e! nijesam.

22:59 I po{to pro|e oko jednoga sahata drugi neko potvr|iva{e govore{i: zaista i ovaj bje{e s njim; jer je Galilejac.

22:60 A Petar re-e: ~ovje-e! ne znam {ta govori{. I odmah dok on jo{ govora{e zapjeva pijetao.

22:61 I obazrev{i se Gospod pogleda na Petra, i Petar se opomenu rije~i Gospodnje kako mu re-e: prije nego pijetao zapjeva odre{i}e{ me se triput.

22:62 I izi{av{i napolje plaka gorko.

22:63 A ljudi koji dr`ahu Isusa rugahu mu se, i bijahu ga.

22:64 I pokriv{i ga bijahu ga po obrazu i pitahu ga govore}i: proreci ko te udari?

22:65 I druge mnoge hule govorahu na nj.

22:66 I kad svanu, sabra{e se starje{ine narodne i glavari sve{teni~ki i knji`evnici, i odvedo{e ga u svoj sud

22:67 Govore}i: jesi li ti Hristos? ka`i nam. A on im re~e: ako vam i ka`em, na}ete vjerovati.

22:68 A ako vas i zapitam, ne}ete mi odgovoriti, niti }ete me pustiti.

22:69 Otsele }e sin ~ovje~ij sjediti s desne strane sile Bo`ije.

22:70 Svi pak reko{e: ti li si dakle sin Bo`ij? A on im re~e: vi ka`ete da sam ja.

22:71 A oni reko{e: {ta nam trebaju vi{e svjedo~anstva? jer sami ~usmo iz usta njegovijeh.

GLAVA 23

I ustav{i njih sve mno{tvo odvedo{e ga k Pilatu. 23:2 I po~e{e ga tu`iti govore}i: ovoga na|osmo da otpa|uje narod na{, i zabranjuje davati }esaru danak, i govori da je on Hristos car.

23:3 A Pilat ga zapita: ti li si car Judejski? A on odgovaraju}i re~e mu: ti ka`e{.

23:4 A Pilat re~e glavarima sve{teni~kijem i narodu: ja ne nalazim nikakve krivice na ovom ~ovjeku.

23:5 A oni navaljivahu govore}i: on buni ljude u~e}i po svoj Judeji po~ev{i od Galileje dovde.

23:6 A Pilat ~uv{i za Galileju zapita: zar je on Galilejac?

23:7 I razumjev{i da je iz podru~ja Irodova poslala ga Irodu, koji tako|er bija{e u Jerusalimu onijeh dana.

23:8 A Irod vidjev{i Isusa bi mu vrlo milo; jer je odavno `eljeo da ga vidi, jer je mnogo slu{ao za njega, i nada{e se da }e vidjeti od njega kako ~udo.

23:9 I pita ga mnogo koje za {to; ali mu on ni{ta ne odgovori.

23:10 A glavari sve{teni~ki i knji`evnici stajahu, i jednako tu`ahu ga.

23:11 A Irod osramotiv{i ga sa svojijem vojnicima, i narugav{i mu se, obu~e mu bijelu haljinu, i poslala ga natrag Pilatu.

23:12 I u taj se dan pomiri{e Pilat i Irod me|u sobom; jer prije bijahu u zavadi.

23:13 A Pilat sazav{i glavare sve{teni~ke i knezove i narod

23:14 Re~e im: dovedoste mi ovoga ~ovjeka kao koji narod otpa|uje, i eto ja ga pred vama ispitam, i ne nalazim na ovom ~ovjeku nijedne krivice {to vi na njega govorite;

23:15 A ni Irod, jer sam ga slao k njemu; i eto se ne nalazi ni{ta da je u~inio {to bi zaslu`ivalo smrt.

23:16 Dakle da ga izbijem pa da pustim.

23:17 A treba{e o svakom prazniku pashe da im pusti po jednoga su`nja.

23:18 Ali narod sav povika govore}i: uzmi ovoga, a pusti nam Varavu;

23:19 Koji bija{e ba~en u tamnicu za nekakvu bunu u~injenu u gradu i za krv.

23:20 A Pilat opet re~e da bi on htio pustiti Isusa.

23:21 A oni vikahu govore}i: raspni ga, raspni.

23:22 A on im tre}i put re~e: kakvo je dakle on zlo u~inio? ja ni{ta na njemu ne na|oh {to bi zaslu`ivalo smrt; daklem da ga izbijem pa da pustim.

23:23 A oni jednako navaljivahu s velikom viikom, i iskhahu da se on razapne; i nadvlada vika njihova i glavara sve{teni~kijeh.

23:24 I Pilat presudi da bude kao {to oni i{tu.

23:25 I pusti onoga {to iskahu, koji bje{e ba~en u tamnicu za bunu i za krv; a Isusa ostavi na njihovvu volju.

23:26 I kad ga povedo{e, uhvati{e nekoga Simona Kirinca koji i|a{e iz polja, i metnu{e na njega krst da nosi za Isusom.

23:27 A za njim i|a{e mno{tvo naroda i`ena, koje plakahu i naricahu za njim.

23:28 A Isus obazrev{i se na njih re~e: k}eri Jerusalimske! ne pla~ite za mnom, nego pla~ite za sobom i za djecom svojom.

23:29 Jer gle, idu dani u koje }e se re}i: blago nerotkinjama, i utrobama koje ne rodi}e, i sisama koje ne doji}e.

23:30 Tada }e po~eti govoriti gorama: padnite na nas; i bregovima: pokrijte nas.

23:31 Jer kad se ovako radi od sirova drveta, {ta }e biti od suha?

23:32 Vo|ahu pak i druga dva zlo~inca da pogube s njim.

23:33 I kad do|o}e na mjesto koje se zva}e ko}turnica, ondje razape}e njega i zlo~ince, jednoga s desne strane a drugoga s lijeve.

23:34 A Isus govora}e: o~e! oprostí im; jer ne znadu {ta ~ine. A dijele}i njegove haljine bacahu kocke.

23:35 I narod staja}e te gleda}e, a i knezovi s njima rugahu mu se govore}i: drugima pomo`e, neka pomo`e i sebi, ako je on Hristos, izbranik Bo`ij.

23:36 A i vojnici mu se rugahu, i pristupahu k njemu i davahu mu ocat,

23:37 I govorahu: ako si ti car Judejski pomozi sam sebi.

23:38 A bija}e nad njim i natpis napisan slovima Gr~kijem i Latinskijem i Jevrejskijem: ovo je car Judejski.

23:39 A jedan od obje}enijeh zlo~inaca hulja}e na njega govore}i: ako si ti Hristos pomozi sebi i nama.

23:40 A drugi odgovaraju}i {utka}e ga i govora}e: zar se ti ne boji} Boga, kad si i sam osu|en tako?

23:41 I mi smo jo} pravedno osu|eni; jer primamo po svojijem djelima kao {to smo zaslu`ili; ali on nikakva zla nije u~inio.

23:42 I re~e Isusu: opomeni me se, Gospode! kad do|e} u carstvo svoje.

23:43 I re~e mu Isus: zaista ti ka`em: danas }e} biti sa mnom u raju.

23:44 A bija}e oko {estoga sahata, i tama bi po svoj zemlji do sahata devetoga.

23:45 I pomr~a sunce, i zavjes crkveni razdrije se napola.

23:46 I povikav}i Isus iza glasa re~e: o~e! u ruke tvoje predajem duh svoj. I rekav}i ovo izdahnu.

23:47 A kad vidje kapetan {ta bi, stade hvaliti Boga govore}i: zaista ovaj ~ovjek bje}e pravednik.

23:48 I sav narod koji se bija}e skupio da gleda ovo, kad vidje {ta biva, vrati se biju}i se u prsi svoje.

23:49 A svi njegovi znanci stajahu izdaleka, i `ene koje bijahu i}le za njim iz Galileje, i gledahu ovo.

23:50 I gle, ~ovjek, po imenu Josif, savjetnik, ~ovjek dobar i pravedan,

23:51 (On ne bija}e pristao na njihov savjet i na posao) iz Arimateje grada Judejskoga, koji i sam ~eka}e carstva Bo`ijega,

23:52 On pristupiv}i k Pilatu zaiska tijelo Isusovo.

23:53 I skide ga, i obavi platnom, i metnu ga u grob isje~en, u kome niko ne bija}e nikad metnut.

23:54 I dan bija}e petak, i subota osvita}e.

23:55 A `ene koje bijahu do}le s Isusom iz Galileje, ido}e za Josifom, i vidje}e grob i kako se tijelo metnu.

23:56 Vrativ}i se pak pripravi}e mirise i miro; i u subotu dakle osta}e na miru po zakonu.

GLAVA 24

Au prvi dan nedjeljni do|o}e vrlo rano na grob, i doneso}e mirise {to pripravi}e, i neke druge `ene s njima;

24:2 Ali na|o}e kamen odvaljen od groba.

24:3 I u{av}i ne na|o}e tijela Gospoda Isusa.

24:4 I kad se one ~u|ahu tome, gle, dva ~ovjeka sta}e pred njima u sjajnijem haljinama;

24:5 A kad se one upla}i}e i obori}e lica k zemlji, reko}e im: {to tra`ite `ivoga me|u mrtvima?

24:6 Nije ovdje; nego ustade; opomenite se kako vam kaza kad bje}e jo} u Galileji,

24:7 Govore}i da sin ~ovje~ij treba da se preda u ruke ljudi grje{nika i da se razapne i tre}i dan da ustane.

24:8 I opomenu}e se rije~i njegovijeh.

24:9 I vrativ{i se od groba javi{e sve ovo jedanaestorici i svima ostalijem.

24:10 A to bija{e Magdalina Marija i Jovana i Marija Jakovljeva i ostale s njima koje kaza{e ovo apostolima.

24:11 I njima se u~ini{e njihove rije~i kao la`, i ne vjerova{e im.

24:12 A Petar ustav{i otr~a ka grobu, i natku~iv{i se vidje same haljine gdje le`e, i otide ~ude}i se u sebi {ta bi.

24:13 I gle, dvojica od njih i|ahu u onaj dan u selo koje bija{e daleko od Jerusalima {eset potrkali{ta i zva{e se Emaus.

24:14 A oni govorahu me|u sobom o svima ovijem dogajima.

24:15 I kad se oni razgovarahu i zapitivahu jedan drugoga, i Isus pribli`i se, i i|a{e s njima.

24:16 A o~i im se dr`ahu da ga ne pozna{e.

24:17 A on im re~e: kakav je to razgovor koji imate me|u sobom idu}i, i {to ste neveseli?

24:18 A jedan po imenu Kleopa, odgovaraju}i re~e mu: zar si ti jedan od crkvara u Jerusalimu koji nijesi ~uo {ta je u njemu bilo ovijeh dana?

24:19 I re~e im: {ta? A oni mu reko{e: za Isusa Nazare}anina, koji bje{e prorok, silan u djelu i u rije~i pred Bogom i pred svijem narodom;

24:20 Kako ga predado{e glavari sve{teni~ki i knezovi na{i te se osudi na smrt, i razape{e ga?

24:21 A mi se nadasmo da je on onaj koji }e izbaviti Izrailja; ali svrh svega toga ovo je danas tre}i dan kako ti bi.

24:22 A upla{i{e nas i`ene neke od na{ijeh koje su bile rano na grobu,

24:23 I ne na{av{i tijela njegova do|o{e govore}i da su im se an|eli javili koji su kazali da je on`iv.

24:24 I ido{e jedni od na{ijeh na grob, i na|o{e tako kao {to i`ene kaza{e, ali njega ne vidje{e.

24:25 I on im re~e: o bezumni i sporoga srca za vjerovanje svega {to govori{e proroci!

24:26 Nije li to trebalo da Hristos pretrpi i da u|e u slavu svoju?

24:27 I po~ev{i od Mojsija i od sviju proroka kaziva{e im {to je za njega u svemu pismu.

24:28 I pribli`i{e se k selu u koje i|ahu, i on ~inja{e se da ho}e dalje da ide.

24:29 I oni ga ustavljahu govore}i: ostani s nama, jer je dan nagao, i blizu je no}. I u|e s njima da no}i.

24:30 I kad sje|a{e s njima za trpezom, uze hljeb i blagosloviv{i prelomi ga i dade im.

24:31 Tada se njima otvori{e o~i i pozna{e ga. I njega nestade.

24:32 I oni govorahu jedan drugome: ne gora{e li na{e srce u nama kad nam govora{e putem i kad nam kaziva{e pismo?

24:33 I ustav{i onaj ~as, vrati{e se u Jerusolim, i na|o{e u skupu jedanaestoricu i koji bijahu s njima,

24:34 Koji govorahu: zaista ustade Gospod, i javi se Simonu.

24:35 I oni kaza{e {to bi na putu, i kako ga pozna{e kad prelomi hljeb.

24:36 A kad oni ovo govorahu, i sam Isus stade me|u njima, i re~e im: mir vam.

24:37 A oni se upla{i{e, i popla{eni budu}i, mi{l}jahu da vide duha.

24:38 I re~e im: {ta se pla{ite? I za{to takove misli ulaze u srca va{a?

24:39 Vidite ruke moje i noge moje: ja sam glavom; opipajte me i vidite; jer duh tijela i kostiju nema kao {to vidite da ja imam.

24:40 I ovo rekav{i pokaza im ruke i noge.

24:41 A dok oni jo{ ne vjerovahu od radosti i ~u|ahu se re~e im: imate li ovdje {to za jelo?

24:42 A oni mu da{e komad ribe pe~ene, i meda u satu.

24:43 I uzev{i izjede pred njima.

24:44 I re~e im: ovo su rije~i koje sam vam govorio jo{ dok sam bio s vama, da sve treba da se svr{i {to je za mene napisano u zakonu Mojsijevu i u prorocima i u psalmima.

24:45 Tada im otvori um da razumiju pismo.

24:46 I re~e im: tako je pisano, i tako je trebalo da Hristos postrada i da ustane iz mrtvijenih tre}i dan;

24:47 I da se propovijeda pokajanje u ime njegovo i opro{tenje grijeha po svijem narodima po~ev{i od Jerusalima.

24:48 A vi ste svjedoci ovome.

24:49 I gle, ja }u poslati obe}anje oca svojega na vas; a vi sjedite u gradu Jerusalimskome dok se ne obu~ete u silu s visine.

24:50 I izvede ih napolje do Vitanije, i podignuv{i ruke svoje blagoslovi ih.

24:51 I kad ih blagosilja{e, otstupi od njih, i uzno{a{e se na nebo.

24:52 I oni mu su pokloni{e, i vrati{e se u Jerusalim s velikom rado{}u.

24:53 I bijahu jednako u crkvi hvale}i i blagosiljaju}i Boga. Amin.